LABDARÚGÁS

ÁRA: 4 FORINT
BUDAPEST, 1970. JÚLIUS
XIV. ÉVFOLYAM, 7. SZÁM

Rajt előtt: az NB I-es játékosok adatai
Bemutatjuk a világbajnok brazil együttest

Az 1970. évi tavaszi bajnok, és a Felszabadulás Kupa nyertese, az Ujpesti Dózsa. Álló sor, balról: Borbély, Káposzta, Dunai III, Solymosi, Noskó, Juhász, Baróti Lajos dr. edző. Guggol: Fazekas, Göröcs, Bene, Dunai II, Zámbó. (MTI Foto, Kovács Gyula felv.)

Otthon, idegenben és milyen sorrendben

Az NB I őszi idényének sorsolását szemléltető táblázatban adjuk. Sok kérdésre ad választ ez az összeállítás. A csapatok egyik fele nyolcszor pályaválasztó s hétszer játszik idegenben, a másik fele fordítva küzd. **Melyik játszik nyolcszor otthon? Melyik hány ponttal rajtol? Melyik hányszor megy vidékre, utazik Budapestre?** A válasz mind a táblázatban. Legfelül az egyes fordulók napja (A=augusztus, S=szeptember, O=október, N=november. A csapatnevek előtt a tavaszi helyezés, utána a jutalom pontok, a hazai ill. az idegenbeli mérkőzések száma, a vidéken, ill. Budapesten játszandó találkozók száma, majd a vonal felett a hazai, a vonal alatt pedig az idegenbeli ellenfelek neve, abban a sorrendben, ahogyan egymás után következnek. Érdemes böngészni a táblázatot, mert sok érdekes adatot tartalmaz. Íme néhány: a Vasas egymást követően játszik az Újpesti Dózsa, a Bp. Honvéd és az MTK ellen; a Komló öt budapesti csapatot fogad otthon, s csak kétszer jön Budapestre...

A válogatott, ill. a nemzetközi kupamérkőzések napjai. Szeptember 9, szerda: **NSZK—Magyarország.** Szeptember 16: a nemzetközi kupamérkőzések (BEK, KEK...) rajtja. Szeptember 27: **Magyarország—Ausztria.** Szept. 30. A kupamérkőzések I. fordulójának visszavágói. Október 7: **Norvégia—Magyarország** EB-selejtező Oslóban. Október 21: a nemzetközi kupamérkőzések II. fordulójának rajtja. November 4: a kupamérkőzések II. fordulójának visszavágói. November 15: **Svájc—Magyarország.** És még egy terminus. Augusztus: **az MNK döntője.**

A. 9	A. 16	A. 23	A. 30	S. 2	S. 13	S. 20	O. 11	O. 14	O. 18	O. 25	N. 1	N. 8	N. 22	N. 29
1. ÚJPESTI DÓZSA 8 pont, 8-szor pályaválasztó, 7-szer vendég, vidéken ötször:														
SBTC		DVTK	Halad.		MTK			Vasas		Csepel	SZEOL			Pécs
	Komló			Dunaú.		Honvéd	ETO		Video.			FTC	Tatab.	
2. FERENCVÁROS 8 pont, 7-szer pályaválasztó, 8-szor vendég, vidéken ötször:														
	Pécs			ETO		Video.	MTK		SZEOL			Újp. D.	Komló	
Tatab.		Halad.	Vasas		Csepel			Dunaú.		Honvéd	SBTC			DVTK
3. BP. HONVÉD 7 pont, 8-szor pályaválasztó, 7-szer vendég, vidéken ötször:														
ETO		Video.		Komló		Újp. D.		Tatab.		FTC			MTK	Halad.
	Csepel		SBTC		DVTK		Pécs		Vasas		Dunaú.	SZEOL		
4. MTK 7 pont, 8-szor pályaválasztó, 4-szer vendég, vidéken négyszer:														
Csepel		SBTC		DVTK		Dunaú.		Pécs		Vasas	Halad.			SZEOL
	Video.		Komló		Újp. D.		FTC		ETO			Tatab.	Honvéd	
5. VASAS 6 pont, 7-szer pályaválasztó, 8-szor vendég, vidéken hatszor:														
	Tatab.		FTC			Csepel	Dunaú.		Honvéd			DVTK	SBTC	
SZEOL		Pécs		Halad.	ETO			Újp. D.		MTK	Video.			Komló
6. CSEPEL 6 pont, 7-szer pályaválasztó, 8-szor vendég, vidéken ötször:														
	Honvéd		Tatab.		FTC		DVTK		Dunaú.		ETO	SBTC		
MTK		SZEOL		Pécs		Vasas		Komló		Újp. D.			Halad.	Video.
7. PÉCS 5 pont, 8-szor pályaválasztó, 7-szer vendég, Budapesten háromszor:														
Halad.		Vasas		Csepel		SBTC	Honvéd		Tatab.			Dunaú.	DVTK	
	FTC		ETO		Video.			MTK		SZEOL	Komló			Újp. D.
8. DIÓSGYŐR 5 pont, 7-szer pályaválasztó, 8-szor vendég, Budapesten: négyszer:														
Komló			Dunaú.		Honvéd			ETO		Video.	Tatab.			FTC
	Halad.	Újp. D.		MTK		SZEOL	Csepel		SBTC			Vasas	Pécs	
9. TATABÁNYA 4 pont, 8-szor pályaválasztó, 7-szer vendég, Budapesten háromszor:														
FTC		ETO		Video.		Komló	SZEOL			Halad.		MTK	Újp. D.	
	Vasas		Csepel		SBTC			Honvéd	Pécs		DVTK			Dunaú.
10. DUNAÚJVÁROS 4 pont, 8-szor pályaválasztó, 7-szer vendég, Budapesten háromszor:														
Video.		Komló		Újp. D.	Halad.			FTC		ETO	Honvéd			Tatab.
	SBTC		DVTK			MTK	Vasas		Csepel			Pécs	SZEOL	
11. VIDEOTON 3 pont, 7-szer pályaválasztó, 8-szor vendég, Budapesten háromszor:														
	MTK		SZEOL		Pécs		Komló		Újp. D.		Vasas			Csepel
Dunaú.		Honvéd		Tatab.		FTC		SBTC		DVTK		Halad.	ETO	
12. SZOMB. HALADÁS 3 pont, 8-szor pályaválasztó, 7-szer vendég, Budapesten háromszor:														
	DVTK	FTC		Vasas		ETO	SBTC		Komló			Video.	Csepel	
Pécs			Újp. D.		Dunaú.			SZEOL		Tatab.	MTK			Honvéd
13. KOMLÓ 2 pont, 7-szer pályaválasztó, 8-szor vendég, Budapesten kétszer:														
	Újp. D.		MTK		SZEOL			Csepel		SBTC	Pécs			Vasas
DVTK		Dunaú.		Honvéd		Tatab.	Video.		Halad.			ETO	FTC	
14. SALGÓTARJÁN 2 pont, 7-szer pályaválasztó, 8-szor vendég, Budapesten négyszer:														
	Dunaú.		Honvéd		Tatab.			Video.	DVTK		FTC			ETO
Újp. D.		MTK		SZEOL		Pécs	Halad.			Komló		Csepel	Vasas	
15. SZEGEDI EOL 1 pont, 8-szor pályaválasztó, 7-szer vendég, Budapesten háromszor:														
Vasas		Csepel		SBTC		DVTK		Halad.		Pécs		Honvéd	Dunaú.	
	ETO		Video.		Komló		Tatab.		FTC		Újp. D.			MTK
16. RÁBA ETO 1 pont, 7-szer pályaválasztó, 8-szor vendég, Budapesten háromszor:														
	SZEOL		Pécs		Vasas		Újp. D.		MTK			Komló	Video.	
Honvéd		Tatab.		FTC		Halad.		DVTK		Dunaú.	Csepel			SBTC

Indul az „őszi—tavaszi”

Amikor véget értek az egyidényes bajnokság küzdelmei, s a játékosok és szurkolók rövidke pihenőre tértek (aktív pihenő volt ez egyébként, hiszen bizonyára senki sem akadt, aki ne izgulta volna végig a képernyő előtt a mexikói drámákat), felkerestük az MLSZ főtitkárát, mondana valamit röviddel a záróra után, illetve a nyitány előtt.

— *Legyünk pontosak* — mondta Börzsei János — *az egyidényes bajnoksággal tulajdonképpen semmi sem ért véget. Úgy kell tekinteni ezt, mint egy színjáték előjátékát, ami szoros kapcsolatban áll az egész művel, hiszen a szereplők jutalompontokat visznek magukkal az őszi-tavaszi rendszerű 1970—71-es bajnoki évre. Ki-ki annyit, amennyi értéket szereplése képviselt.*

— A most következő bajnokság előtt elmondhatjuk, hogy páratlanul izgalmas vetélkedésnek leszünk majd tanúi a rajttól a célig. A megszokottól eltérő feltételek mellett kell megvívni a bajnoki címért, a legjobb helyezésekért, ugyanakkor pedig a kiesés elkerüléséért is. Azt hiszem nincs szükség arra, hogy felhívjam a figyelmet: a bajnoki küzdelmek sodrában nem lehet majd lazítani egy pillanatig sem, mert különben semmivé válhatnak néhány forduló után azok az előnyök, amit a tavasszal szerzett jutalom-pontok jelentenek. Ebben az új bajnoki évben hosszú, nagyon hosszú hajrára kell felkészülni.

— A tavaszi felkészülés jó alapot adott, de úgy érzem, a rövid pihenő után minden erőt koncentrálni kell, mert az a csapat, amelyik nem fokozza az edzések intenzitását, amelyik nem fordít elegendő gondot arra, hogy állóképességben és megfelelő technikai és taktikai vértezetben lépjen a küzdőtérre, amelyik nem igyekszik tovább fejleszteni a csapatjátékát, az menthetetlenül lemarad.

— Arra pedig külön felhívom a játékosok és a felelős szakemberek figyelmét, hogy az egyesületekben folyó szakmai munka színvonalától függ válogatott csapataink sorsa! Ma már nem az a helyzet, hogy két—három csapatra épülnek reprezentatív együtteseink, hanem az élvonalbeli csapatok többségére! Nagy tehát a felelősség az egész vonalon! Ha a müncheni VB küzdelmeit nem olyan fájó szívvel akarjuk majd szemlélni, ahogyan ezt a mexikói tizenhatokkal voltunk kénytelenek tenni, akkor mindannyiunk felelősségéről soha nem szabad megfeledkeznünk.

Börzsei János elmondotta, hogy a bajnoki év őszi idénye augusztus 9-én veszi kezdetét és november 29-ig tart. Sűrített mérkőzések csak október közepén lesznek, amikor is 11-én, 14-én és 18-án játszanak nyolc napon belül három fordulót.

— Tulajdonképpen szerettünk volna még egy-két fordulót szerdai napokra beiktatni, de erre nincs mód, mert a bajnokiakon kívül a BEK-KEK-, EVK- és KK-mérkőzésekre és a válogatott találkozókra is gondolnunk kellett. Mint ismeretes, a BEK-ben az Újpesti Dózsa, a KEK-ben a Bp. Honvéd, az EVK-ban a Ferencváros és a Pécsi Dózsa képviseli színeinket. A KK-ban előreláthatólag négy csapatot indítunk. Mivel a nevezési zárlat augusztusban lesz, ma még nem tudjuk, kiket ér az a megtiszteltetés, hogy a nagy multú kupában szerepeljenek.

— Nagyon jó dolog, hogy most már tudjuk, mikor kell lejátszani a kupamérkőzéseket: az I. fordulóra szeptember 16-án és 30-án, a II. fordulóra október 21-én és november 4-én, a III-ra március 10-én és 24-én kerül sor, az elődöntők napja április 14 és 28, a BEK döntő május 19-én, a KEK döntő pedig június 2-án lesz. Megjegyzem, hogy ezek a terminusok csak a BEK- és KEK-mérkőzésekre kötelezők, azonban az UEFA azt ajánlja, hogy ugyanakkor játsszák le az EVK- és a KK-meccseket is. Nagyon valószínűnek tartom, hogy ez így is lesz, mert mindenütt terminus nehézségekkel küzdenek.

Megkérdeztük a főtitkárt, hogy mikorra vállalhatnak az egyesületek külföldi portyákat?

— Az MLSZ elnöksége sok év tapasztalata alapján úgy döntött, hogy az utolsó forduló után, a december 20-ig rendelkezésre álló három hét alatt bonyolíthatják le a portyákat, majd kéthetes szabadságot kell adni a játékosoknak. Január elején indul a felkészülés. Februárban a formábahozás feladatát portya mérkőzéseken is végezhetik a csapatok. Nagyon üdvösnek tartanánk, ha olyan országokban kötnének le mérkőzéseket, ahol jobbak a pályaviszonyok februárban, mint idehaza. Ha gondosan készítik elő a portyázások e második szakaszát, akkor ez jó szolgálatot tehet a felkészülés munkájának. A tavaszi idény egyébként március 7-én indul.

Arra a kérdésünkre, hogy milyen műsort bonyolítanak le válogatott csapataink, Börzsei János az alábbi információt adta:

— Ősszel és a jövő évben nagyon mozgalmas programja lesz mind a nagy válogatottnak, mind az utánpótlás és az ifi csapatunknak.

— Az a-válogatottunk szeptember 9-én kezdi nemzetközi szereplését. Ellenfele az NSZK csapata lesz. Az idegenbeli rajt után szeptember 27-én Ausztria válogatottja látogat Budapestre. Október 7-én Oslóban kerül sor a második Európa Bajnokságban az első találkozónkra Norvégia ellen, majd a kapuzárás november 15-én Svájcban lesz.

— Csaknem teljesen elkészült már az 1971-es program is. Április 24: Magyarország—Franciaország (EB), április 12 vagy 19: Bulgária—Magyarország (EB) Szófia, június 6 (ez a dátum nem biztos még): Magyarország—Skócia (Budapest), augusztus 25 (még tárgyalás alatt, a spanyolok legújabban áprilist javasolták): Magyarország—Spanyolország (Budapest), szeptember 25: Magyarország—Bulgária (EB), október 9: Franciaország—Magyarország (EB), október 27: Magyarország—Norvégia (EB).

— Az utánpótlás válogatott résztvesz a „23 éven aluliak UEFA-tornájá”-n. Norvégia, Bulgária és Franciaország ellen ugyanazon időben játszik selejtezőt, amikor az A-válogatott. Ezenfelül szeptember 8-án az NSZK-ban, majd 1971 június 6-án Moszkvában a Szovjetunió, augusztus 25-én pedig idehaza Olaszország ellen szerepel.

— Ifjúsági válogatottunk szeptember 3-tól 14-ig Lengyelországban küzd a szocialista országok Barátság Kupáján (azelőtt: Olimpiai Reménységek Tornája), szeptember 26—27-én Belgrádban négyes torna lesz, Belgrád, Ausztria, Magyarország és Budapest válogatott csapatai között, és lehetséges, hogy még ősszel játszszuk le az UEFA-torna selejtező mérkőzéseit is. Ha bejutunk 16-os döntőbe, akkor az ifik 1971. május 20. és 31. között Csehszlovákiában szerepelnek. Szeptember 13—14-én az NDK-ban a Barátság Kupa-tornán vesznek részt.

— Ez a program —, amely ismétlem még bővülhet is elsősorban utánpótlás és ifi vonalon — nagy feladat elé állít mindenkit, aki a labdarúgásban tevékenykedik.

— Jó lenne, ha mind az őszi—tavaszi bajnokság, mind a kupa- és a válogatott mérkőzések labdarúgásunk felemelkedéséről adnának számot — fejezte be nyilatkozatát a főtitkár.

GÓLKIRÁLY A GÓLKIRÁLYRÓL

Deák: Én megtanítanám őt...

A feladatom szó szerint annyi, amenynyit a címben jelzek: Deák Ferenc, a SZAC, FTC, Újpesti Dózsa immár legendás hírű gólzsákja mondja el véleményét Dunai II Antalról, aki évek óta nem tud úgy futballozni, hogy ne szerepeljen a legtöbb gólt lőtt labdarúgók névsorában. A labdarúgást pedig elsősorban a gólért, gólra játsszák, az elért eredményt gólokban mérik. A gólokat regisztrálja a hivatalos jegyzőkönyv, ezt jegyzi a futballtörténelem. A gól a szurkolók legfőbb öröme.

Deák nem hibázta el?

És mégis... Időről időre, újra és újra felmerül a kérdés, fellángol a vita: jó labdarúgó-e Dunai Anti?...

Deák Bamba (a kortársak emlékezetében ezen a becenéven él tovább a labdarúgás történetének egyik legnagyobb gólgyárosa) a következőket mondja:

— *Nem vitás, hogy Antinak megvan a tehetsége a gólszerzéshez. Ezt bizonyítja, hogy olyan reménytelen, lehetetlen helyzetekben, amikor jóformán nem is látja a kaput, betalál a hálóba. Amikor viszont abszolút gólhelyzetbe kerül, sokszor elhibázza.*

Cseles támadásba kezdek:

— *Deák nem hibázta el?*

— *De! Csak nem ennyiszer, és nem az ilyen tiszta helyzeteket.*

Tudom, nem szép dolog, de most én nem tudom kihagyni. Zsebemből régi újságlapot veszek elő; a Népsport egyik több, mint 20 éves számából való. Azóta elhunyt kollégám a Bécsben győztes magyar B-válogatott, aranyos humoráról közismert kapitányát, *Mandik* Bélát kérdezgeti a mérkőzés részleteiről, s a többi között középcsatárunk teljesítményéről. A népszerű Mandarin (Mandik beceneve volt. A szerk.) így válaszolt:

— *Deák? Azt csinálta, amit vártam tőle... Azokat a gólhelyzeteket nem tudja más kihagyni.*

— ?...

— *Mert más nem tud olyan gólhelyzeteket teremteni, mint ő.*

Dunai II Antal

Deák Ferenc ma, az öregfiúk egyik válogatott mérkőzésén

A hét hőse

Körülbelül így van ez Dunai Antallal is. Igaz, hogy Deák, 21 éve fennálló, egyetlen bajnoki idényben szerzett 59 gólos rekordját máig sem tudta megközelíteni egyetlen labdarúgó sem. Dunai II például 36 góllal lett „ezüstcipős", 1968-ban az európai ranglistán.

Ám nemcsak a gólhelyzetek kihagyásának területén és megítélésében ismétlődik a történelem, mutatkozik hasonlóság a két labdarúgó életútján. Egy másik öreg újságlapon, az egykori Képes Sportlap „A hét hőse" rovatában ezt olvasom:

„Egészen kiemelkedő teljesítmény híján a hét hősének a címét ezúttal Deáknak, a Ferencváros középcsatárának adományozzuk. Jól játszott, különösen a második félidőben jól, ha éppen nem is mutatott világrengető formát. Viszont mindenképp a hét hősévé avatja négy, remeknél remekebb gólja."

Ezután az újságíró részletesen, szinte csámcsogva leírja a bravúros gólokat, majd így fejezi be:

„Négy érdekes, változatos, más-más természetű gól, amelyeket egybefog és közös nevezőre hoz Deák hallatlan kapuérzéke. Ha a mezőnyben nem is tetszett, ez a négy gólja sokáig emlékezetes marad."

Akárcsak az a másik szaklapban, ugyancsak bajnoki mérkőzés utáni értékelés, amely viszont a következőképpen szólt!

„Deák hat góljan kívül semmit sem csinált."

Nem tréfálni akarok. Mindez nyomtatásban megjelent, és arra kiválóan alkalmas, hogy érzékeltessem, nincs, de soha nem is volt könnyű dolga a labdarúgónak, amikor a szakemberek vagy a nagyközönség igényét teljes mértékben szeretné kielégíteni.

Kohut receptje

Az is igaz viszont, hogy Dunai Antal nem rúg 4—6 gólt egy-egy mérkőzésen mostanában. De mégis ő lett a gólkirály ebben az egyidényes bajnokságban is. 14 gólt szerzett, négygyel többet, mint az utána következő klubtárs, Bene Ferenc.

Deák mindkettejükről szólva két fő hibaforrást vél felfedezni. Amikor úgynevezett „ziccer"-helyzetbe hoztak magukat, ami egyébként mindkét játékosnak nagy erénye, nem a *kapust*, hanem a labdát, vagy jobb esetben a kaput nézik. Példának hozza fel — valóban követendő példa! — az olasz Rivera hallatlanul „okos" gólját Mexikóban, az NSZK ellen. Előbb megcélozta a j o b b sarkot, majd a pillanat tört része alatt, amikor látta (!) — mert ez a lényeg —, hogy Maier elvetődik, unottan begurította mellette a labdát a b a l sarokba. És mindezt a világbajnoki elődöntő szikrázóan forró légkörében!

Ez utóbbit azért hangsúlyozza Deák, mert az is eszébe jut néha, hátha Anti idegesebb a kelleténél, vagy mintha az önbizalma is megrendült volna.

Ez pedig nagy kár lenne! Van-e hát recept, ellenszer?... Deák Feri szerint egyszerű a lecke:

— *A kapura lövést külön órákon kell gyakorolni. És órákig. Velem ezt csinálták. Szentlőrincen, srác korombán, a bomba lövéseiről híres Kohut Vilmos, aki szintén Pestszentlőrincről indult el és Berkessy „Jegenye". Futtából, jobb és bal szélről középről minden helyzetből kapura lőni. Rólam azt mondták és írták, hogy a nagy testem ellenére „zsebkendőnyi" területen a kapura tudok fordulni. Ezt Anti is tudja. Nagyszerű érzékkel hozza magát gólhelyzetbe. Én megtanítanám őt még a kornervonalról is gólt rúgni. Bevallom, csak benne bíztam, hogy túlszárnyalja azt az én „ősz szakállú" gólrekordomat.*

Amikor gratulálunk Dunai Antal újabb gólkirályságához, azt kívánjuk — mint a mesében — legyen az „öreg" királynak igaza.

Csillag István

KAPUS A KAPUSOKRÓL

Grosics: Rothermelre szavazok!

A haja még mindig barna, alakja, mozgékonysága a régi, talán csak a ruganyossága kopott meg. Ez persze nem csoda, hiszen néhány év elrohant már, amióta Grosics Gyula, minden idők egyik legkiválóbb kapusa visszavonult. Ma már tudja, hogy korán tette ezt és sajnálja. Egykori vetélytársa, Lev Jasin még ott volt a mexikói VB-n, de Gyuszi már öt évvel ezelőtt edzősködött, s jelenleg a Volán sportköri elnöke.

— *Most tudom csak igazán, hogy mit jelentett számomra a kapu, a védés. Amikor visszavonultam, úgy éreztem, hogy idegileg fáradt vagyok. Később megbántam. Az angliai VB-t még megvárhattam volna... Most már kár keseregni...*

A kapusokról, a mostaniakról beszélgetünk. Vajon ki lesz Grosics legjobb utódja? Vajon ki lesz képes arra, hogy megközelítően olyan nagyszerűen védje a magyar válogatott hálóját mint a Dorog neveltje.

Neveket emlegettünk

Kiderült, hogy legjobb kapuvédőink közül Szentmihályi, Rapp, Tóth dr., Fatér és Aczél túl van már a harmincon! Tamás a huszonkilencedikben jár, miként néhány hét múlva Szarka is. Erdősi és Földes huszonhét, Géczi elmúlt már huszonhat. A kor persze nem minden. Hidegkuti Nándor huszonnyolc éves kora után lett világhírű játékos, miként a pompás szegedi kapus, Tóth Gyuri is. Dehát a jövőt, mégis a legfiatalabbak között kell keresni. No, nézzük a névsort.

A székesfehérvári Szabó és a diósgyőri Veréb huszonegy éves, a dunaújvárosi Papp, a székesfehérvári Magyar és a tatabányai Rothermel huszonkettő, a szegedi Gilicze huszonhárom, Hajdu (MTK) huszonnégy, Bicskei (Bp. Honvéd) és a salgótarjáni Szőke huszonöt.

Grosics átfutotta a neveket.

— *Rothermelre szavazok!*

— Miért?

— *Ideális alkat. Magas, nyúlánk, mozgékony. Kitűnőek az adottságai.*

— *Például?*

— *Ruganyos, elég bátor, jól összpontosít, nagyon nyugodt. A lelátóról határozottnak, magabiztosnak látszik. Remek a labdafogása, jó a reflexe. A gólvonalon*

nagy bravúrokra képes.

— És a kapu előterében?

— *Az ötösön belül nincs különösebb baj. A kifutásokban azonban határozatlan. Hajlamos arra, hogy bentragadjon, ha kijön, akkor nem elég gyors. Csinálná is, meg nem is... És ez a legrosszabb. Ha egy kapus elhatározza, hogy kifut, akkor azt a lehető leggyorsabban tegye meg, félúton ne tébláboljon.*

Érdekes megállapítást tett:

— *Látszik rajta, hogy sokat tanult elődjeitől, főleg Geleitől. De mégis azt mondom: helyesebb lett volna egy-két évvel előbb szerepeltetni az első csapatban. Ma már előbbre tartana!... Helyeslem, hogy a szövetségi kapitány felfigyelt rá, sajnálom viszont, hogy az utolsó bajnoki mérkőzéseken Rothermel mérsékeltebben védett. Ilyen formaingadozás persze előfordul.*

Bírálta is a tatabányai kapust

— *Évekig védtem a Tatabányai Bányász kapuját, ma is jó a kapcsolatom a vezetőkkel, a régi játékosokkal. Tőlük tudom, hogy ez az Ádám gyerek hajlamos az önteltségre, de ami még ennél is nagyobb baj, nem elég szorgalmas. Azt ajánlom neki: érdeklődjön felőlem a régiektől, az edzőjétől. Megtudja majd, hogy mennyit edzettem! Rendszerint elsőnek jelentem meg a pályán, s utolsónak mentem be az öltözőbe. A kapusnak az edzéseken sokkal többet kell gyakorolnia mint a mezőnyjátékosoknak. A bajnoki mérkőzés fizikailag nem jelent tehertételt, csak idegileg. Éppen ezért a fizikai képességeket hétközben kell fejleszteni. Csak az edzés, a kemény, erőteljes, speciális munka biztosíthatja az egyenletes fejlődést!*

Határozottan mondta:

— *Ha Rothermel ezt teszi — nagy kapus lehet!*

— És a többiek?

— *Gécziről nem beszélek, hiszen őt jól ismerjük. Még sok van benne! Inkább*

Bicskei Berci

mellett idözök. A Népsportban figyelem az osztályzatait. Sokszor kap 7-est, vagy annál is jobbat. Megbízható kapus, akiről elmondható, hogy sokat fejlődött. Higgadt, jó a labdafogása, az ötösön belül kitűnő. Bátran kijön a beívelésekre, nem öklöz feleslegesen, nem fél. Kifutásban pedig jobb mint a versenytársai. És úgy tudom, hogy rendkívül szorgalmas, igényli a sok edzést. Szüksége is van rá, mert úgy látom hízásra hajlamos. Az elnehezedés pedig a kapusnál különösen nagy veszélyeket rejt magában. Bercinek különben is elég lassú a mozgása, amit még csak tetéz azzal, hogy néha elbámészkodik, nem él eléggé együtt a játékkal. Pedig a jó kapusnak már akkor is figyelnie, összpontosítania kell, amikor a labda még az ellenfél térfelén pattog.

— Milyen tanácsot ad Bicskeinek?

— *A speciális kapusfoglalkozáson kívül fordítson több gondot a gyorsasági gyakorlatokra. Próbáljon rövid távon*

jobban felgyorsulni,

robbanékonyabb lenni.

— Ön szerint melyik kapusban van több?

— *Rothermelben!*

Grosicsban megszólalt a kapus:

— *Rothermel, Bicskei és más kapusok nevében is arra kérem a szurkolókat, hogy legyenek a háló őreivel szemben türelmesebbek, egy-egy potya gól után ne törjenek lándzsát felettük. Gondoljanak például a világbajnokságra. Valamennyien láthattuk, hogy még a legkiválóbbak is elkövetnek durva hibákat, például Maier, Albertosi, Bonetti, Mazurkiewicz, Hellström és mások is. Ne feledjék: a mezőnyjátékosok felelőssége egy a tízhez, mert egyikük hibáját, még kijavíthatja a másik tíz valamelyike. De a kapus hibáját az esetek többségében gól követi.*

Rothermel Ádám és Bicskei Bertalan gondolkozzatok el azon, amit Grosics Gyula mondott.

Érdemes, mert mint kapus joggal lehet példaképetek.

Németh Gyula

Grosics Gyula jellegzetes támadásindítása — egykor...

Lila-fehérek

A magyar labdarúgás két legnépszerűbb csapata a tavaszi egyidényes bajnokság során is nagy küzdelmet folytatott az elsőségért, éppen úgy, mint az utóbbi években és az elmúlt évtizedek során annyiszor.

A szemünk előtt lezajlott bajnoki találkozók már jócskán felcsillantották a reményt: megvannak a feltételei az előrehaladásnak! Ha nem is mondhatjuk el a mezőny egészéről, hogy teljesen kielégítette az igényeket — a magyar közönséget igényessé tette labdarúgásunk múltbeli színvonala! —, ha akadtak is mérkőzések, amelyek nem érték el az átlagot, annyi bizonyos,

több találkozón már igazi futballt láttunk:

technikás, taktikailag is számottevő, lelkes, felgyorsult, küzdelmes játékot. És láttunk már meglepő, szellemes megoldásokat olyan labdarúgóktól is, akik éppen csak levették kölyökcipőjüket, s egyből bekerültek az élvonal sodrába.

A két egyesület szurkolóit megelégedéssel töltheti el, hogy éppen az Újpesti Dózsa és a Ferencvárosi TC csapata volt az, amely 1970 tavaszán a két bajnoki csoportban a legjobban vizsgázott. Mindjárt tegyük hozzá: az újpestiektől a sportág minden értője egyenesen elvárta a sikert, a ferencvárosiak szereplése azonban váratlan —, de teljesen megérdemelt — meglepetésként hatott. Történt pedig mindez azokban a hetekben, amikor az egész világ figyelme a mexikói VB felé fordult, ahol — a tévé jóvoltából személyesen is tapasztalhatta ezt a magyar szurkoló — néhány mérkőzésen a futball magasiskoláját mutatták be a résztvevők. Mégis igazi élményt jelentett június 6-án az

Újpesti Dózsa—FTC

első döntő, amely valósággal lázba hozta a futball híveit. Ez a mérkőzés díszére vált volna a világ akármelyik bajnokságának Olaszországtól Brazíliáig, Angliától Uruguayig. Nem túlozzuk el a valóságot, amikor arra hivatkozunk, hogy midőn a futball ínyencei még mindig az Olaszország—NSZK, vagy a Brazília—Olaszország döntő mérkőzés bűvöletében élnek, idehaza gyakran gondolunk vissza arra a villanyfényes, Megyeri úti találkozóra. A világért sem próbáljuk a június 6-i meccset a VB játékaival hasonlítani, de azt állítjuk, hogy az Újpesti Dózsa—FTC mérkőzést beállíthatjuk abba a sorba, amelyben az elmúlt évtizedek magyar döntő jelentőségű mérkőzései szerepelnek.

Ferencváros—Újpesti Dózsa 1 : 1. A helyosztó visszavágóján, a Népstadionban Füsi, Káposzta és Solymosi küzd a labdáért. (MTI Foto, Kovács Gyula felvétele)

Távol áll tőlünk azt magyarázgatni, mintha egyetlen, vagy néhány hasonló színvonalú játékkal most már minden rendben van. E mérkőzés fényében ugyanis arról sem feledkezhetünk el, hogy tanúi lehettünk a tavasz folyamán nagyon gyenge teljesítményeknek is — még az újpestiek és a ferencvárosiak részéről is! —, azonban azt valljuk, hogy a futballban kirobbanó teljesítményekre csak azok a játékosok, azok a csapatok képesek, akik és amelyek megfelelő képességek birtokában vannak. A június 6-i döntőből és még néhány más mérkőzésből inkább azt a következtetést vonjuk le, hogy hazánkban ma is

vannak szakemberek,

akik a gondjaikra bízott együtteseket fel tudják készíteni színvonalas játékra, ha irántuk kellő bizalom van. A másik következtetés pedig az, hogy vannak szép számmal olyan játékosok is, akiknek akaratából, lelkesedéséből, klubszeretetéből és főképpen tehetségéből jócskán tellik a szakvezetők elképzeléseinek megvalósítására.

Jól emlékszünk arra, amikor a nagy brazil válogatott 1958-ban Stockholmban megnyerte a VB-t, Sir Stanley Rous, a FIFA elnöke melegen gratulált a győztes csapat edzőjének, a kitűnő szakember köszönő szavai így kezdődtek: „Köszönöm a gratulációt, de minden érdem a csapaté..." Ha mi most mégis *Baróti Lajos dr*-t, az Újpesti Dózsa és *Kalocsay Géza dr*-t az FTC mesterét köszöntjük elsőnek, annak — úgy érezzük — nyomós okai vannak.

Baróti keze alatt

a lila-fehéreknek kialakult egy sajátos stílusuk, amelyre a mesterük kezenyoma véste rá a bélyeget. Az újpestiek sikerének nem kis mértékben az az eredője, hogy Baróti olyan csapatjátékot alakított ki, amely a legmesszebbmenően figyelembe vette a rendelkezésére álló labdarúgók képességeit. Olyan feladatokkal bízta meg őket a csapaton belül, amilyenek megoldására képesek, és amilyenek az együttes érdekeit szolgálják. Baróti szakemberi képességeinek és emberi magatartásának talán az a legjobb fokmérője, ahogyan — ellenállásuk ellenére — teljesen átalakította a csapat legnagyobb egyéniségének, Göröcsnek a játékfelfogását, ahogyan megtalálta Zámbó, Fazekas és Noskó helyét, ahogyan olyan feladatokat rakott a gólképes Bene és Dunai II. vállára, amely megfelel mindkettő képességének, vágyának, de egyúttal a csapat közös érdekének is.

Az a tény pedig, ahogy az Újpesti Dózsa néhány kilengésre hajlamos labdarúgóját emberi, sportbaráti módon megváltoztatta, arról tanúskodik, hogy az a legjobb megoldás, ha az edző egyben pszichológus is.

Az Újpesti Dózsa

néhány megtorpanása ellenére is — Rába ETO 0 : 2, DVTK 1 : 1, MTK 0 : 2 — egyenletes formát nyújtott általában, sőt több esetben — például a Vasas elleni mindkét találkozón — sziporkázó szellemességgel és igen eredményesen játszott. Biztosan szerezte meg a csoportelsőséget. A nagy sikerben a támadósora és a középpályásai a főrészesek. A két helyosztót is beszámítva 41 góllal terhelte az ellenfelek hálóját. A góllövőlista első és második helyét csatársoruk két gólképes tagja, Dunai II. 14, Bene 10 góllal foglalta el, de Göröcs is 5, Nagy L. 4, Fazekas pedig 3 góllal iratkozott fel. A csapat sebezhető része a védelem volt: 16 gólt kaptak a csoport és helyosztó mérkőzések során.

A lila-fehérek

zöld-fehérek

17 játékost szerepeltettek

tavasszal: Zárójelben a szereplések száma. *Szentmihályi* (15), *Borbély* (2), *Káposzta* (14), *Solymosi* (15), *Bánkúti* (4), *Horváth* (2), *Dunai III.* (16), *Noskó* (16), *Fazekas* (16), *Göröcs* (13), *Nagy L.* (13), *Bene* (16), *Dunai II.* (16), *Zámbó* (15), *Juhász* (10), *Simon* (1), *Tóth A.* (4). *Dunai II.*, *Dunai III.*, *Bene*, *Noskó* és *Fazekas* mindig játszott, *Szentmihályi*, *Solymosi* és *Zámbó* pedig csupán egyszer hiányzott.

A lila-fehér csapat a fiatal és idősebb korosztályú labdarúgók ötvözete, mindegyikük előtt még sok éves szereplési lehetőség kínálkozik. De a jelek arra mutatnak, hogy semmiképpen sem jöhetnek zavarba, ha bármilyen körülmény játszik közre, mert nagyszerű fiatal utánpótlásgárdával rendelkeznek. *Nagy L.*, *Tóth A.*, *Juhász*, *Borbély*, *Horváth* már kitűnő benyomást keltettek az első csapatban, de mások is döngetik a kapukat. Bánkuti felgyógyulásával határozottan erősödni fognak a hátsó alakzatok.

Az Újpesti Dózsa bizakodással tekinthet a rövidesen induló őszi-tavaszi új bajnoki év elé. Az összeforrott együttesben minden képesség megvan ahhoz, hogy 1970—71-ben is megvédje a büszke bajnoki címét.

Azt hisszük, az egész magyar sporttársadalom óhaját fejezzük ki, amikor azt szeretnénk, ha a lila-fehérek igen komoly szerepet játszanának a legrangosabb nemzetközi kupa, a BEK tornán, amelyben nemcsak a klub, hanem a nemzeti színeket is képviselik.

Kalocsay Géza dr.

irányításával, aki lengyelországi komoly sikerei után tért haza egykori klubjába, az FTC-be, a lelkes zöld-fehér gárda a szó igaz értelmében felülmúlta önmagát.

Kalocsay különleges érdeme az, hogy bár önmaga számára nagyrészt teljesen ismeretlen játékosanyagot vett át egyik napról a másikra, nagyon gyorsan egységes csapattá formálta őket. Nem futott délibábok után, hideg fővel mérte fel a teendőket:

— *Tisztán láttam, hogy ez a csapat csak akkor állhatja meg a helyét, ha lankadatlanul, szívvel-lélekkel, lendületesen küzd minden ellenfelével szemben, hiszen Albert kiválása miatt igazi klasszisnak csak Páncsics és Géczi tekinthető. A többiek zömmel csak tehetséges, de nem kész játékosok. Az első teendő tehát az erőnléti állapot magas szintre emelése és magas szinten tartása, a játékosok gyorsasági állóképességének fokozása. Mert ez a csapat csak úgy győzhet, ha akkor is újítani tud a pályán, amikor a tapasztaltabb ellenfeleinek már elfogy az ereje.*

Kalocsay dr. kitartott az elvei mellett, s a játékosok — fiatalabbak és idősebbek egyaránt — nagy erőfeszítéseket tettek az edzéseken.

S közben hétről hétre

fejlődtek a fiatalabbak,

akik korábban csak ritkán kaptak szerepet, akik máshonnan érkeztek. Szinte észre sem vettük, hogy *Bálint* és *Megyesi* szinte állandó tagja lett a védelemnek Páncsics két oldalán, hogy *Vépi* nemcsak a csapatba, hanem a szurkolók szívébe is bejátszotta magát, aki legtöbbször különleges taktikai feladatokat hajtott végre szinte tökéletesen. *Füsi* és *Kü* átlagon felüli teljesítményeket nyújtott, és teljesen befutott az ifjúsági válogatott *Mucha*, aki Buzánszky Jenő keze alatt bontogatta szárnyait. Ez a fiatal játékos nagy ígéret: ha nem elégszik meg azzal, amit eddig elért, még nagyon sokra viheti állandó, komoly edzésekkel. Az FTC volt egyébként a tavaszi bajnokságban az a csapat, amely legtovább dicsekedhetett a veretlenségével. A sors különös iróniája, hogy a 11. fordulóban attól a SZEOL-tól szenvedte első vereségét, amely utolsó lett a csoportjában.

Az új Ferencváros

azzal tette fel a koronát tavaszi szereplésére, hogy a csoportelsőség megszerzése után sorra került helyosztó mérkőzések során, az Újpesti Dózsával játszott mindkét találkozón teljesen egyenrangú ellenfélnek bizonyult. Mindkét meccsen a zöld-fehérek szereztek vezetést. Ám ezeken mutatkozott meg, hogy a szükséges rutin megszerzése nem egy féléves feladat, hanem hosszabb folyamat eredménye. Végeredményben 20 gól ellenében 12-őt kaptak. Ez a számadat is bizonyítja, hogy hátsó alakzatai megbízhatók voltak, csak a helyosztókon inogtak meg egy-egy pillanatra, amit azután az ellenfél ügyesen kihasznált.

A zöld-fehérek csapatában tavasszal 18 játékos kapott helyet: *Géczi* (16), *Bálint* (9), *Páncsics* (16), *Novák* (13), *Megyesi* (16), *Havasi* (2), *Vépi* (12), *Juhász* (16), *Mucha* (1.), *Szőke* (14), *Branikovits* (16), *Kü* (12), *Füsi* (16), *Horváth* (6), *Bartosik* (2), *Németh* (2), *Rákosi* (6), a felgyógyult *Albert* pedig a nyolcadik fordulótól 8 alkalommal szerepelt. Mint a felsorolásból kiderül, hatan: *Géczi*, *Páncsics*, *Megyesi*, *Juhász*, *Branikovits* és *Füsi* játszott minden alkalommal.

Nagyon érdekes, hogy

a legtöbb gólt

Füsi (5), *Branikovits* (4) és a csak 8 mérkőzésen szerepelt *Albert* (4) szerezte.

Meggyőződésünk, hogy az FTC az új bajnoki évben is múltjához méltóan fog szerepelni, hiszen most már egyre inkább napirendre kerül Kalocsay dr. terve szerint a különböző taktikai változatok besúlykolása, több időt fordíthatnak a technika csiszolására is. Úgy gondoljuk, egyelőre nincs szükség a játékosállomány növelésére, mert a tűzkeresztségen már átesett fiatalok *Géczi*, *Páncsics*, *Juhász* és *Albert* vezetésével akár ugrásszerű fejlődésen mehetnek keresztül. *Bálint*, *Megyesi*, *Vépi*, *Mucha*, *Kü*, *Füsi*, *Bartosik* olyan korban vannak, amikor könnyen elsajátíthatják azokat a taktikai és technikai fogásokat, amelyek gazdagíthatják, színesíthetik tudásukat.

Nem lennénk meglepve, ha az 1970—71-es bajnoki évben ismét a lila-fehérek és a zöld-fehérek vetélkedéséből születne meg az új magyar bajnok. Persze, mindebbe másoknak is lehet beleszólásuk...

t-e

A bajnoki címért folyt visszavágón Szőke vezet támadást az újpesti kapu ellen. (MTI Fotó, Kovács Gyula felvétele)

A klasszis akaraterő dolga is

Aki Sebes Gusztáv nevét hallja, rögtön arra gondol, hogy ő volt az „aranycsapatunk" alakítója. Úgy viszont kevesebben ismerik a Sebes Gusztáv nevet, hogy ő jelenleg az MLSZ ifjúsági bizottságának a vezetője.

A körülmények hatalmáról

— *Fiatal tehetségekben most sincs hiány!*

Sebes Gusztáv határozottan, meggyőződéssel mondja mindezt. És az „anyag" ismeretében! Hiszen járja az országot, figyeli a fiatalokat, tanulmányozza a nemzetközi szakirodalmat, és mindenütt ott van, ahol az ifjúsági labdarúgásról szó esik. Legyen az ifjúsági válogatottak tornája Csongrád megyében, területi ifjúsági válogatottak tornája Székesfehérvárott, tanácskozás Monte Carlóban, vagy UEFA-ifjúságitorna Skóciában. De képes órákon át könyökölni ablakában is, elnézve a Kelenföldi-lakótelep srácainak játékát. Sőt, lemegy hozzájuk, és „beszáll" a játékba. Tanácsokkal, vagy egy kis gyakorlati bemutatóval. Tehát — divatos kifejezéssel élve — ismeri a témát.

— *Szóval, az alapképesség most is megvan a magyar fiatalokban, de nagyot változtak a körülmények. Régen, például Hidegkuti esetében, a körülmények úgy alakították Nándi sorsát, hogy csak a felszabadulás után tudott igazán nagy játékossá fejlődni. Hogy miért? Születése egybe esett egy gazdasági hullámvölggyel, és a proletárszármazék Hidegkuti akkor nem kaphatta meg a szükséges tápanyagot. Pubertáskora az újabb gazdasági hullámvölgy éveivel találkozott. Viszont amikor 1945 után szervezete mindazt megkapta, amire szüksége volt, Nándi tehetsége is kibontakozott. Párhuzamosan fizikumának fejlődésével... Ma más a helyzet! A fiatalok jó anyagi körülmények között növekednek. Szervezetük mindent megkap, ami a töretlen fizikai fejlődéshez kell. Gyorsan nyurgulnak. Erősebbek... De igényesebbek is! A labdarúgás iránti szeretet már nem olyan erős bennük. Igen nagy más területek vonzása. És ha a fiatalban nincs meg a kellő akaraterő, akkor nem fejlődhet igazán nagy labdarúgóvá... A másik: bár nyurgábbak, erősebbek, jól tápláltak a mai gyerekek, szervezetük fejlődése nincs szinkronban testi, hogy úgy mondjam, külső fejlődésükkel. Tehát vigyázni kell arra, hogy milyen terhelést bírnak el. Apropó, akaraterő! A klasszis akaraterő dolga is! Akiben nincs kellő kitartás, önfegyelem, akiből hiányoznak az akarati tulajdonságok, az alapképessége ellenére sem lesz nemzetközi klasszis... A legjobb ellenpélda: Páncsics. Hallatlan akaraterővel dolgozott. Akart futballista lenni! És ma egyike, nemcsak Európa, hanem az egész világ legjobb védőjátékosainak...*

Becsúszó szereléssel Hidegkúti ellen

Tóth és tizenéves társai

— Vannak-e a mai fiatalok között klasszisok?

— *Jó kis csapatunk volt most az UEFA-tornán, elvégre nem kaptunk ki, sőt, gólt sem kaptunk. Ügyesen, tehetségesen játszottak, csak hiányzott ebből a gárdából a f e j. Azaz, aki tudatosan irányítja, összefogja ezeket a tehetséges srácokat. Aki képes megfelelő ritmust diktálni. Aki ésszel is játszik. Sajnos, nem volt nemzetközi rutinjuk ezeknek a gyerekeknek. Úgy hitték, a várat rohammal is be lehet venni... No, a gyengébbeket igen. De a franciáké már komoly erődítmény volt! Persze, ezen lehet segíteni, hiszen amint mondtam: az alapképesség megvan, s a legjobbak szerény, rendes fiúk. Például a pécsi Tóth. Amikor a közelmúltban Pécsett jártam, szétnéztem a fiú körül, elvégre megéri, mert nagyon tehetséges. Örömmel tapasztaltam, hogy csendes, szerény. Szeretik is. Tehát jó alany. F e h é r v á r i, a Bp. Honvéd fiatal jobbszélsője is kitűnő adottságokkal rendelkezik. Hajlékony, jó a labdakezelése, a helyzetfelismerése. Csak kérdés, mivé fejlődik? És mintha szakmai intelligenciája is hiányozna. Aztán a ferencvárosi M u c h a. Ő már az NB I-ben is bizonyította képességét, de a rutinhiány rajta is meglátszott. Igaz, idegállapota sem volt a legjobb. Az érettségije körüli huzavona, hogy megy-e egyáltalán Skóciába, vagy sem, megviselte. Egyébként ő az, aki tudja, érzi, hogy mit akar csinálni, és azt csinálja is. És képes motor lenni! Az a típus, aki játékával képes mozgásba hozni az egész csapatot. K u n s z t sem kis tehetség, bár ő az UEFA-tornán némi csalódást okozott. Túlbecsülte önmagát, és lebecsülte az ellenfeleket. Végül ketten, akik nem játszottak Skóciában: a diósgyőri G a s s és a dunaújvárosi B a r t ó k. Gass még az én felfedezettem. A legszebb reményekre jogosít, bár kicsit gyorsulnia kellene. Ő is a rendkívül komoly, szerény gyerekek közé tartozik. Bartók is a legtehetségesebbek egyike, de ő meg túl hirtelen csöppent bele az NB I-es mezőnybe. Vagyis alaptehetség dolgában ma is vannak korábbi klasszisokhoz hasonlóak. Csak a körülmények mások... És mi még nem találtuk meg azt a módszert, amely a megváltozott körülményekhez alkalmazkodva kibontakoztathatja tehetségüket.*

„Hogy ne tűnjenek el..."

— Mi hát a teendőnk?

— *Megtanulni foglalkozni ezekkel a gyerekekkel. Megtalálni a módját, hogyan neveljük őket. És hogyan lehet velük még jobban megszerettetni a futballt. Arra kell törekednünk, hogy ne tűnjenek el. Hiszen rengeteg buktató van. Az egyiknél az a baj, hogy túl hamar kap bizalmat. A másik túl későn. Az egyiknek nincs kitartása, és hamar kiábrándul. A másiknál a vezetőknek nincs türelme, és a vezetők ábrándulnak ki belőle, vagy nem ismerik fel, hogy melyik poszton kamatoztathatja legjobban képességeit. A türelmetlenség pedig nagyon-nagyon ront. Mérhetetlen károkat okoz... És még egy: Adjuk meg játékosainknak, lehetőségeinkhez képest, a legtöbbet, de követeljünk is... Ha másképpen nem megy, akár adminisztratív eszközökkel is. Radikálisan.*

— Végül is bízik a magyar labdarúgás jövőjében?

— *Rendületlenül.*

* * *

Búcsúzáskor mondta:

— *Elnézem kint, Kelenföldön, a srácokat. Két emelet magasságba is felrúgják a pöttyös labdát, s úgy veszik le, hogy szinte tapad a lábfejükhöz... Az a kis pöttyös gumilabda... Van itt tehetség, higgye el nekem!*

Rózsa András

AZ NB I LEGÉNYSÉGE

Fenti címmel a Labdarúgás az 1969. évi bajnokság beindulása előtt már bemutatta az NB I legénységét. Azóta egy kétidényes — egy-egy idényes bajnokság zajlott le, cserélődtek a csapatok és természetesen átalakultak a keretek is. A másfél éve bemutatott 285 játékosból már jónéhányan hiányoznak. Olyan csatákat vívott harcosok, mint Gelei, Mátrai, Móritz dr. Sipos, Szini és mások szegre akasztották a cipőt. Jónéhányan — például Szűcs, Katona (Ferencváros), Bakos, Horváth (Szombathely), Takács (MTK) — várakozás, eltiltás vagy klubcsere miatt hiányoznak a jelenlegi keretekből. Helyüket új erők foglalták el. Csak az egyidényes bajnokságban 65 új NB I-es labdarúgót avattak.

Felsorolásunkban a név után a születési adatok (év, hó, nap, hely) magasság, testsúly következnek. Ezután a játékos eddigi egyesületei láthatók, az első klub az anyaegyesületet jelzi. Végül a játékos eddigi NB I-es mérkőzéseit tüntetjük fel, zárójelben az első NB I-es mérkőzés esztendeje. A „g" jelzés az NB I-ben lőtt gólokat mutatja.

ÚJPESTI DÓZSA

Bánkúti István. 1946. XI. 12. Budafok. 172, 71. Budafok, Salg. BTC 85 (1966), 9 g.
Bene Ferenc. 1944. XII. 17, Balatonújlak. 170, 70. Marcali EDOSZ, Kaposv. Kinizsi. 239 (1961). 179 g.
Borbély László. 1942. XI. 9, Újpest. 181, 76. Chinoin, Ú. Dózsa, Ózd. 36 (1963).
Dunai II. Antal. 1943. III. 21, Gara, 184, 79. Bajai Bácska, Pécs. 204 (1961), 148 g.
Dunai III Ede. 1949. VII. 14, Budapest, 180, 66. Újlaki FC, 78 (1967). 6 g.
Fazekas László. 1947. X. 15, Budapest. 173, 63. Ú. Dózsa 112 (1965). 50 g.
Göröcs János, 1939. V. 8, Gánt, 174, 68, Juta, Izzó. 327 (1957). 107 g.
Horváth József. 1949. V. 21, Budapest. 187, 76. Gázművek, Bp. Spartacus. 4 (1968).
Juhász Péter. 1948. VIII. 3, Losonc. 176, 70. XV. ker. Vasas. 21 (1968). 2 g.
Káposzta Benő. 1942. VI. 7, Budapest. 174, 70. Bp. Gyárépítők, 219 (1959), 5 g.
Nagy László. 1949. X. 21, Buzsák. 173, 67. Fonyód. 54 (1968). 17 g.
Noskó Ernő. 1945. V. 26, Cserhátszentiván. 178, 70. Izzó. 152 (1965). 2 g.
Simon János. 1948. IX. 9, Újpest. 176, 70. Angyalföldi Sportiskola. 1 (1970).
Solymosi Ernő. 1940. VI. 21, Diósgyőr. 181, 80. Diósgyőr, 286 (1958). 68 g.
Szentmihályi Antal. 1939. VI. 13. Győr. 182, 79. Győri Textil, ETO. Vasas. 285 (1958).
Tóth András. 1949. IX. 5, Újpest. 181, 65. M. Pamut. 12 (1968).
Zámbó Sándor. 1944. X. 10, Újpest. 174, 68. Szállítók, XV. ker. Vasas. 169 (1963). 16 g.

FERENCVÁROS

Albert Flórián. 1941. IX. 15, Hercegszántó. 180, 77. FTC. 262 (1958). 226 g.
Bartosik János. 1948. V. 15, Rákoskeresztúr. 178, 63. Rákoskeresztúr, Kossuth KFSE, Ganz-MÁVAG. 2 (1970).
Bálint László. 1948. II. 1, Budapest. 179, 70. FTC. 39 (1968).
Branikovits László. 1949. XII. 18, Budapest. 178, 74. Bp. Postás. 70 (1967). 19 g.
Füsi János. 1946. VII. 14, Budapest. 179, 68. Bp. Postás. 23 (1969). 7 g.
Géczi István. 1944. III. 16, Sajóőrs. 184, 83. Egri Sportiskola. 172 (1962).
Juhász István. 1945. VII. 17, Budapest. 180, 74. FTC. 148 (1963). 21 g.
Havasi Sándor. 1941. X. 30, Budapest. 176, 75. Kinizsi Húsos, FTC. SBTC. 125 (1961). 2 g.
Horváth Árpád. 1948. I. 21. Budapest. 186, 83. Gamma. 23 (1968).
Kerekes Gyula. 1950. X. 26. Karcag. 190, 85. FTC. 1 (1969).
Kű Lajos. 1948. VII. 5, Székesfehérvár. 180, 71. Videoton. 30 (1968). 3 g.
Meggyesi István. 1949. III. 31, Csánytelek. 179, 70. Bcsabai VTSK. 39 (1968).
Mucha József. 1951. X. 25, Dorog. 175, 71. Dorog. 13 (1970).
Németh Miklós. 1946. IV. 7, Budapest. 183, 78. TRANSVILL., FTC, SBTC. 73 (1965). 32 g.
Novák Dezső. 1939. II. 3, Ják. 176, 75. Szombathelyi Postás, Szh. Haladás. 294 (1956). 65 g.
Páncsics Miklós. 1944. II. 4, Gara. 185, 83. FTC. 133 (1963). 1 g.
Rákosi Gyula. 1938. X. 9, Budapest. 170, 69. FTC. 281 (1957). 61 g.
Szőke István. 1947. II. 13, Budapest. 170, 70. FTC. 96 (1965). 31 g.
Vépi Péter. 1949. X. 20, Balatonföldvár. 178, 72. FTC. 12 (1970). 1 g.

BP. HONVÉD

Bicskei Bertalan. 1944. IX. 17, Budapest. 182, 75. FTC, MOM, Veszprém. 104 (1966).
Hajdú Lajos, 1947. XI. 30, Szentikápolna. 176, 66. Nagyk. Bányász. 3 (1969).
Karakas József. 1944. I. 23, Szolnok. 170, 67. Szolnoki MTE. 30 (1969). 3 g.
Kocsis Lajos. 1947. VI. 17, Szeged. 167, 69. Móravárosi Kinizsi, SZVSE, SBTC. 135 (1965). 57 g.
Komora Imre. 1940. VI. 5, Budapest. 175, 72. Szombathely. 259 (1958). 67 g.
Kozma Mihály. 1949. IX. 1, Tápé. 179, 73. SZEAC. 80 (1967). 40 g.
Marosi László. 1939. I. 22, Budapest. 176, 74. Bp. Honvéd. 223 (1958). 15 g.
Molnár László. 1949. VI. 28, Kalaznó. 182, 73. Komáromi Olaj. 13 (1970).
Pintér Sándor, 1950. VII. 18, Pomáz. 173, 74. Pomáz, Kossuth KFSE. 7 (1970). 2 g.
Pusztai László, 1946. III. 1, Szentes. 179, 76. Szegedi Építők, Szentes, SZEAC. 87 (1967). 29 g.
Ruzsinszki József. 1946. I. 18, Cegléd. 180, 77. CVSE, Ganz-MÁVAG. 83 (1967).
Szurgent Lajos. 1944. X. 18, Körösladány. 182, 77. Szeghalom, B.csabai VTSK. B.csabai Előre, Diósgyőr. 103 (1966). 33 g.
Tajti József. 1943. X. 8, Jászapáti. 175, 71. Pénzügyőr, Kaposv. Táncsics SE. 75 (1966).
Tóth Gyula. 1945. III. 4, Salambár. 172, 67. Salambár, Haladás. 85 (1966). 5 g.
Tichy Lajos. 1935. III. 21, Budapest. 180, 78. BVSC. 307 (1954). 240 g.
Tieber László. 1949. VIII. 30, Sárszentmihály. 173, 68. Videoton, Szfehérv. Spartacus, Szfehérv. MÁV, Kossuth KFSE. 4 (1970).
Vági István. 1942. III. 22, Gyál. 168, 65. Bp. Honvéd. 151 (1961). 4 g.
Vári Pál. 1948. I. 5, Budapest. 180, 75. Bp. Honvéd. 19 (1966).

MTK

Becsei József. 1950. X. 10, Budapest. 175, 68. BVSC. 20 (1969). 2 g.
Brünyi Béla. 1948. IV. 12, Maglód. 186, 80. MTK. 8 (1967).
Csetényi Csaba. 1943. V. 9, Kalocsa. 179, 69. Sashalom, Egyetértés. 113 (1966). 1 g.
Csorna László. 1951. XI. 15. Szőny. 176, 68. Almásf., Esztergomi Vasas. 2 (1970).
Dunai Lajos. 1942. XI. 29, Budapest. 182, 73. Csillagh. Tégla, Csillagh. MTE, III. ker. TTVE. 135 (1965). 9 g.
Hajdú József. 1946. III. 22, Budapest. 177, 65. M. Kábel, MTK, Autóbusz. 58 (1968).
Keszei György. 1940. IV. 10, Budapest. 180, 73. MTK. 177 (1960). 1 g.
Kiss Tibor. 1949. X. 11, Budapest. 180, 78. Bp. Spartacus 43 (1968). 10 g.
Koritár Lajos. 1949. VI. 15, Budapest. 176, 74. MTK. 15 (1969). 1 g.
Kunszt Jenő. 1952. II. 2, Budapest. 172, 67. III. ker. TTVE. 16 (1969). 4 g.
Oborzil Sándor. 1942. X. 15, Budapest. 178, 66. Bp. Honvéd, Egyetértés, Dorog. 136 (1965). 10 g.
Oláh József, 1943. XII. 31, Vecsés. 184, 75. KISTEXT, Cegléd, Dunaújváros, 74 (1968).
Palicskó Tibor. 1950. IX. 29, Sárospatak. 178, 68. MTK. 3 (1970).
Salánki István. 1944. XII. 8, Szeged. 173, 73. Szegedi Dózsa, SZEAC. SZVSE. 31 (1969). 1 g.
Sárközi István. 1947. X. 21, Jászberény. 172, 68. Jászberény, Eger. 94 (1967). 14 g.
Strasszer László. 1944. II. 28, Budapest. 182, 76. Vasas, Bp. Spartacus. 51 (1968). 1 g.
Szucsányi András. 1941. II. 7, Ózd. 177, 74. Ózd, Diósgyőr. 149 (1961). 6 g.
Szuromi Antal. 1943. VI. 21, Andornaktálya. 174, 73. Vízművek, Dorog, Tatabánya. 172 (1962). 66 g.
Török József. 1944, IV. 18, Budapest. 178, 69. MTK. 148 (1963). 17 g.

VASAS

Antal Péter. 1948. XII. 3, Budapest. 180. 73. Vasas. 14 (1968).
Farkas János. 1942. III. 27, Budapest. 174, 74. László kórház. 256 (1959). 155 g.
Fábián Tibor. 1946. VI. 26, Budapest. 180, 72. FTC, Budai Spartacus. Bp. Spartacus. 16 (1970).
Ihász Kálmán. 1941. XII. 6, Budapest. 174, 72. Bp. Postás. 286 (1957). 19 g.
Ladinszki Attila. 1949. IX. 13, Budapest. 177, 73. Tűzoltó Dózsa, Tatabánya. 47 (1968). 8 g.
Lakinger Lajos. 1943. V. 23, Ősi. 180, 73. Veszprémi Haladás. Várpalota, MTK. Eger. 73 (1966). 7 g.
Menczel Iván. 1941. XII. 14, Karancsalja. 174, 70. SBTC, Tatabánya, 245 (1957). 41 g.
Mészöly Kálmán. 1941. VII. 16, Budapest. 181, 77. III. ker. TTVE. 247 (1959). 30 g.
Molnár Dezső. 1939. XII. 12, Magyarlak. 170, 66. Cseretnek, Szentgotthárd, Haladás. 152 (1959). 12 g.
Müller Sándor. 1948. IX. 21, Budapest. 181, 63. III. ker. TTVE. 53 (1968). 5 g.
Nell Lajos. 1942. IV. 12, Felsőgöd. 187, 74. Váci SE, Vasas, ETI, Vasas, ETO. 91 (1964). 16 g.
Puskás Lajos dr. 1944. VIII. 13, Tetétlen. 174, 71. DVSC. 209 (1961). 126 g.
Tamás Gyula. 1941. XI. 12, Diósgyőr. 184, 75. DVTK, Di. Bányász, DVTK. 158 (1963).
Tóth Bálint. 1950. II. 11, Budapest. 176, 69. Vasas. 11 (1968). 4 g.
Török Péter, 1951. IV. 18, Hanarcs. 175. 65. Csepeli Papír. 17 (1969).
Szőke István. 1950. XI. 18, Bázakerettye. 178, 71. Bázaker. Bányász, Nagyk. Bányász. 10 (1969).
Váradi Ottó. 1948. III. 31, Salgótarján. 178, 71. BEAC. 17 (1969).
Vidáts Csaba. 1947. XI. 21, Szőny. 180. 72. Szőnyi Olaj, Tatabánya, Szolnoki MTE. 66 (1967). 14 g.

CSEPEL

Csordás Károly. 1946. V. 10, Páty. 171. 70. Páty. MÁVAUT, Volán. 29 (1969). 8 g.
Faludi Dezső, 1939, IV. 20, Budapest. 182, 77. FTC, Taszári Honvéd, Tehertaxi. 159 (1963). 10 g.
Fatér Károly. 1940. IV. 9, Nyírlak. 176, 78. Ú. Dózsa, Pénzügyőr. 120 (1963).
Gondár György. 1945. III. 3, Csepel. 175. 76. Csepel 121 (1961). 6 g.
Hunyadi László. 1947. XI. 17, Csepel. 183, 82. Csepel. 61 (1967). 4 g.
Kalmár László. 1940. IV. 13, Budapest. 172, 65. Csepel. 220 (1957). 85 g.
Kandi György. 1943. XII. 7, Budapest. 186, 75. Bp. Építők. 88 (1966). 1. g.
Losonczi Flórián. 1944. VIII. 31, Pusztavacs. 177, 72. Csepel. 123 (1963). 30 g.
Major Gyula. 1944. VI. 11, Budapest. 168, 65. MTK. 103 (1962). 18 g.
Molnár Tibor. 1943. X. 27, Kispest. 182. 79. KISTEXT. 173 (1963).
Pető Attila. 1944. I. 19, Újpest. 179. 74. EVTK. Egyetértés. 101 (1965). 2 g.
Rottenbiller István. 1940. VII. 30, Budapest. 176, 73. Szabadkikötő. 211 (1960). 53 g.
Takács László. 1947. XI. 4, Budapest. 178, 73. Csepel. Bocskai SE. 18 (1969). 4 g.

Varga Miklós. 1951. X. 13, Fábiánháza. 178, 65. Vecsési Vizép. 14 (1969).

Vellai István. 1945. XI. 14, Csepel. 178, 76. Csepel 160 (1963). 4 g.

PÉCS

Bérczesi Ferenc. 1944. X. 1. Dunaszekcső. 172, 67. PVSK. Komló, Ú. Dózsa. 75 (1967). 20 g.

Daka László. 1943. V. 23, Siklós. 177, 73. Siklós, Pécsi BTC. Kaposv. Táncsics. 97 (1966). 22 g.

Dunai János dr. 1937. VI. 26, Gara. 180, 73. Bajai-Bácska. 261 (1959). 73. g.

Hernádi Ferenc. 1941. I. 8. Láncsó. 176, 75. PVSK, 183 (1963). 4 g.

Karel József. 1950. XI. 2, Budapest. 175. 68. Bp. Spartacus, Középítők. 2 (1970).

Kocsis Isván. 1949. X. 6, Csoma. 184, 75. Csomai MEDOSZ. 15 (1969). 3 g.

Konrád János. 1946. VIII. 22, Herceg-szentmárton 173, 68. Pécs. 132 (1964). 3 g.

Kincses I Nándor. 1942. III. 25. Alsómocsolád. 174, 67. Dombóvári Spartacus, Pécsi EAC. 142 (1964) 2 g.

Kincses II Viktor. 1951. II. 20, Alsómocsolád. 180, 68. Mágócs. 3 (1970).

Köves László. 1944. X. 4, Szigetvár. 176, 69. PVSK, Kaposv. Honvéd, Vasas. 63 (1967). 3 g.

Maurer László. 1949. IX. 6. Lad. 186. 77. Pécs. 40 (1968).

Máté János. 1948. XII. 23, Bonyhád, 173, 73. Bonyhádi Vasas. 40 (1968). 22 g.

Rapp Imre. 1937. IX. 15, Dunaföldvár. 179, 80. Dunaföldvár Paks. Kaposv. Kinizsi, Tatabánya. 164 (1959). 5 g.

Rádi Lajos, 1938. VIII. 16, Baja. 170, 70. Bajai Építők. 210 (1959). 16 g.

Rónai István. 1944. VIII. 4, Magyarszék. 170, 69. Komló. 119 (1962). 17 g.

Tóth József. 1951. XII. 2, Mosonmagyaróvár. 175, 69. M.magyaróvári Vasas. 11 (1970). 1 g.

Tüske Csaba. 1946. IV. 25, Baja. 173, 73. Bajai Építők, 112 (1963). 8 g.

Zombori Sándor, 1951. X. 31, Pécs, 173, 64. Pécs 4 (1969).

DIÓSGYŐR

Bencze János. 1952. I. 22, Abód. 175, 74. Diósgyőr. 3 (1970).

Csuhány Károly. 1947. III. 14, Bélapátfalva. 177, 75. Ózd. 10 (1970). 3 g.

Fekete Ferenc. 1942. XII. 24, Miskolc. 180, 73. MVSC, Kaposv. Táncsics, Bp. Honvéd. 59 (1967). 15 g.

Földesi Károly. 1952. IV. 2, Szeged. 178, 70. Somsályi Bányász. 10 (1970). 2 g.

Gál Béla. 1944. X. 9, Mátészalka. 180, 72. Misk. Előre. Misk. MTE. 121 (1964). 4 g.

Gass István. 1952. VIII. 22, Putnok. 177, 66. Diósgyőr. 27 (1968). 1 g.

Hajas Imre. 1942. IV. 6, Miskolc. 179, 70. Sajószentpéter, Misk. Honvéd. 128 (1966). 5 g.

Hajdú Lajos. 1947. II. 21, Rudabánya. 177, 73. Rudabánya. 7 (1970).

Horváth András. 1945. XII. 19, Varbó. 178, 76. Diósgyőr, Misk. Honvéd. 71 (1967). 35 g.

Kojsza István. 1947. I. 31, Budapest. 179, 72. Bauxitbányász. 1 (1970).

Kolláth Béla. 1949. XI. 18, Szolnok. 173, 72. Szolnoki MTE. 14 (1970). 1 g.

Kovács Pál. 1941. IV. 15, Szentes. 178, 72. Szentes, Pécs, Eger. 105 (1962). 10 g.

Mathesz Imre. 1937. III. 25, Budapest. 173, 67. Vasas, Austria, (Bécs) Vasas. 257 (1955). 25 g.

Salamon József. 1948. X. 23, Miskolc. 179, 72. Diósgyőr. 88 (1966).

Sáfrány István. 1945. XI. 13, Sajókaza. 181, 72. Kazincbarcika, Papp J. SE. 39 (1969). 1 g.

Udvarev Péter. 1947. V. 31, Polikrajszte (Bulgária). 166, 58. Dinamó. 15 (1970). 2 g.

Vass László. 1943. VI. 6, Nyírbogdány. 168, 67. Nyírbogdány, Misk. EAC. 115 (1966). 26 g.

Veréb György. 1949. XII. 10, Méra. 176, 69. Misk. VSC. 25 (1968).

TATABÁNYA

Arany Mihály. 1946. XII. 12. Debrecen. 178, 74. Debr. Kinizsi, Kaposv. Táncsics, 63 (1968). 10 g.

Csernai Tibor. 1938. XII. 3, Pilis. 180, 79. Pilis, Cegléd, Csepel, BVSC, Ózd. 246 (1958). 92 g.

Hernádi László. 1945. X. 14, Olaszliszka. 174, 72. Miskolci VSC, Kaposv. Táncics. 52 (1968). 7 g.

Horváth Ferenc. 1946. IX. 7, Komárom. 175, 69. Komárommegyei SI. 101 (1965). 4 g.

Koós László. 1947. IX. 25, Dunakeszi. 174, 67. Dunakeszi VSE. Esze Tamás SE. Dunakeszi VSE. 2 (1970).

Kovács I Tibor. 1939. II. 4, Mátészalka. 184, 78. Vásárosnamény, Mátészalka. Borsodi Bányász. 135 (1965). 4 g.

Kovács II Csaba. 1942. X. 6, Komárom, 177, 72. Tatab. Építők. 79 (1965). 2 g.

Kovácshegyi Lajos. 1946. XI. 20, Tatabánya. 185, 77. Tatab. Bányász. Tatab. Építők, Petőfi SE. 14 (1970).

Laczkó Mihály. 1939. VIII. 25, Tatabánya. 178, 71. Tatabánya. 215 (1961).

Lévai István. 1941. VII. 19, Budapest. 173, 73. V. Kábel, Bp. Honvéd, Dorog. 161 (1962). 1 g.

Monostori II Tivadar. 1936. VIII. 24, Felsőgalla. 179, 78. Tokod. Dorog. 279 (1954). 103 g.

Nagy István. 1951. II. 9, Nyírbátor. 173, 59. Bp. V. Meteor. 7 (1970). 2 g.

Rothermel Ádám, 1948. VI. 18, Budapest. 190, 78. Autóbusz. 35 (1967).

Sánta György. 1946. I. 14, Jászberény. 173, 63. Jászb. Lehel, Nagybátony. 23 (1969). 1 g.

Szabó György. 1942. IV. 24, Guta. 172, 67. Almásfüzitő, Rákóczi SE. 131 (1965). 42 g.

Tóth Kálmán. 1944. VIII. 13, Szombathely. 170, 63. Győri Szerszám, MÁV DAC, Bp. Honvéd. 123 (1964). 36 g.

Végh Péter. 1943. II. 18, Budapest. 174, 70. III. ker. TTVE. Vasas, Dunaújváros. 81 (1963). 17 g.

Vizkeleti József. 1950. X. 24, Szőny, 185, 75. Almásfüzitő. 1. (1970).

Zöldi György. 1950. VI. 23, Budapest. 170, 59. III. ker. TTVE. 13 (1970). 3 g.

DUNAÚJVÁROS

Aczél László. 1940. VII. 15, Budapest. 173, 75. Járműjavító, Törekvés, BVSC, Szentendrei Honvéd, FTC. 135 (1958).

Andriska Vilmos. 1936. VI. 19, Budapest. 175, 70. Dunaújváros. 45 (1966).

Bartók István. 1952. IX. 17, Ózd. 167, 64. Dunaújváros. 21 (1969). 3 g.

Boromissza Lajos. 1950. XII. 22, Mágócs. 180, 68. Mágócsi TSZ. 6 (1970).

Csepecz Ferenc. 1937. V. 3, Rácalmás. 175, 72. Nyergesújfalú. 78 (1966).

Cseh Sándor. 1945. I. 14, Derecske. 170, 63. Ceglédi VSE. 15 (1970). 1 g.

Csörgő Szilárd. 1946. IX. 22, Budapest. 178, 70. Bp. Honvéd, KISTEXT, Oroszlány. 71 (1968). 15 g.

NB I. 1970 tavasz

A-csoport

	Ú. Dózsa	MTK	Vasas	DVTK	Tatab.	Videot.	Komló	ETO
Otthon (pontok):	14	9	9	11	8	6	7	6
Idegenben (pontok):	9	9	9	7	4	2	1	1
1. Újpesti Dózsa	–	3:2	3:1	3:0	2:1	5:1	5:0	3:0
2. MTK	2:0	–	0:1	3:1	0:0	0:3	2:1	2:0
3. Vasas	1:3	1:2	–	1:1	1:0	3:1	2:0	1:0
4. Diósgyőr	1:1	1:0	0:0	–	1:1	2:0	1:0	1:0
5. Tatabánya	0:1	0:0	1:1	2:5	–	2:0	3:1	2:1
6. Videoton	2:5	0:1	2:2	0:1	2:1	–	1:1	3:0
7. Komló	0:3	1:3	0:1	2:0	2:1	3:0	–	2:2
8. Rába ETO	2:0	0:2	0:3	0:1	0:1	2:1	2:1	–

Csoport-végeredmény

H.	J.	Gy.	D.	V.	Gól	P.
1.	14	11	1	2	37:13	23
2.	14	8	2	4	19:12	18
3.	14	7	4	3	19:13	18
4.	14	7	4	3	16:13	18
5.	14	4	4	6	15:17	12
6.	14	3	2	9	16:28	8
7.	14	3	2	9	14:26	8
8.	14	3	1	10	9:23	7

B-csoport

	FTC	Honv.	Csepel	Pécs	Dunaú.	Haladás	SBTC	SZEOL
Otthon (pontok):	14	11	10	9	9	9	8	7
Idegenben (pontok):	6	7	7	7	3	2	2	1
1. Ferencváros	–	**1:0**	**1:0**	**1:0**	**2:0**	**2:1**	**2:0**	**4:0**
2. Bp. Honvéd	3:0	–	0:2	1:1	1:0	3:0	4:1	1:0
3. Csepel	0:0	0:0	–	0:0	5:0	0:0	4:1	3:0
4. Pécs	0:0	0:1	0:1	–	4:0	2:0	2:0	1:0
5. Dunaújváros	1:1	2:1	1:1	0:2	–	1:1	4:1	1:0
6. Sz. Haladás	1:1	0:2	1:0	3:1	2:1	–	2:2	1:1
7. Salgótarján	1:2	1:0	0:1	1:1	0:0	2:1	–	2:0
8. Szegedi EOL	1:0	1:3	2:1	3:4	1:4	4:0	2:2	–

Csoport-végeredmény

H.	J.	Gy.	D.	V.	Gól	P.
1.	14	8	4	2	17: 8	20
2.	14	8	2	4	26: 9	18
3.	14	6	5	3	18: 6	17
4.	14	6	4	4	18:11	16
5.	14	4	4	6	15:22	12
6.	14	3	5	6	13:22	11
7.	14	3	4	7	14:25	10
8.	14	3	2	9	15:33	8

A Népstadionban játszott mérkőzések eredményeit kövér számokkal tüntetjük fel. Az 1970/71. évi bajnokságban az Újpesti Dózsa és a Ferencváros 8–8, az MTK és a Honvéd 7–7, a Vasas és a Csepel 6–6, a DVTK és a Pécs 5–5, a Tatabánya és a Dunaújváros 4–4, a Videoton és a Haladás 3–3, a Komló és az SBTC 2–2, az ETO és a SZEOL pedig 1–1 jutalomponttal rajtol.

A végeredmény:

1. Újp. Dózsa 2 1 1 — 4:3 3
2. Ferencváros 2 — 1 1 3:4 1

Újpesti Dózsa—Ferencváros 3:2, Ferencváros—Újpesti Dózsa 1:1.

3. Bp. Honvéd 2 2 — — 6:2 4
4. MTK 2 — — 2 2:6 —

MTK—Honvéd 1:3, Honvéd—MTK 3:1.

5. Vasas 2 1 — 1 5:2 2
6. Csepel 2 1 — 1 2:5 2

Vasas—Csepel 4:0, Csepel—Vasas 2:1.

7. Pécs 2 2 — — 9:4 4
8. Diósgyőr 2 — — 2 4:9 —

DVTK—Pécs 1:4, Pécs—DVTK 5:3.

9. Tatabánya 2 1 1 — 2:1 3
10. Dunaújv. 2 — 1 1 1:2 1

Tatabánya—Dunaújváros 0:0, Dunaújváros—Tatabánya 1:2.

11. Videoton 2 1 — 1 8:4 2
12. Haladás 2 1 — 1 4:8 2

Videoton—Haladás 7:1, Haladás—Videoton 3:1.

13. Komló 2 1 — 1 4:3 2
14. SBTC 2 1 — 1 3:4 2

Komló—SBTC 3:1, SBTC—Komló 2:1.

15. SZEOL 2 1 — 1 3:3 2
16. Rába ETO 2 1 — 1 3:3 2

ETO—SZEOL 2:0. SZEOL—ETO 3:1 meghosszabbítás után (a SZEOL csoportbeli gólaránya jobb).

Fajt László. 1946. V. 21, Budapest. 180, 75. Kőbányai Textil, Traktorgyár, Kecskemét. 16 (1970).

Formaggini Károly. 1944. V. 13, Reichenberg (Ausztria). 178, 70. MTK. 117 (1964). 3 g.

Harangi József. 1943. X. II. 7, Budapest. 177, 68. Egyetértés, Miskolci Honvéd, Egyetértés. 66 (1968). 10 g.

Kovács András. 1945. XI. 30, Badacsonytomaj 167, 64. Csepel, Szállítók. 30 (1969). 1 g.

Mártha Sándor. 1947. VIII. 10, Békéscsaba. 180, 73. Békéscs. Gyárépítők, Vasas, Dunaújváros, MTK. 103 (1966). 31 g.

Mihály József 1939. VII. 8, Budapest 179. 74, BVSC. Ú. Dózsa. 69 (1958). 5 g.

Nagy Ervin. 1943. I. 16, Kispest. 187. 81. Tatabánya, MTK. 101 (1961). 15 g.

Papp Károly. 1948. VI. 19, Budapest. 185, 80. Dinamó, Kaposv. Táncsics, Dinamó. 8 (1970).

Simon Gábor. 1947. IX. 3, Kispest. 180, 62. Dunaújvárosi Kinizsi. 51 (1968). 5 g.

Somogyi Sándor. 1945. V. 13, Moos (NSZK). 183, 72. MTK. 47 (1965). 5 g.

Somogyvári László. 1944. X. 29, Budapest. 170, 66. Vasas. 35 (1967).

VIDEOTON

Borsányi Attila. 1944. X. 15, Újpest. 169, 69. Ú. Dózsa, Dunaújváros. 81 (1964). 2 g.

Burka Imre. 1945. V. 5, Kúnszentmárton. 177, 77. Videoton. 26 (1968). 1 g.

Csukovics László. 1947. IX. 20, Székesfehérvár. 168, 64. Videoton. 41 (1968). 7 g.

Fejes Gábor. 1947. IV. 8 ,Budapest. 175, 71. Siófoki Bányász, Ú. Dózsa. 51 (1966).

Hartyáni Gábor. 1947. XI. 23, Újpest. 176, 70. Ú. Dózsa. 9 (1970).

Józsa István. 1945. XI. 23, Budapest. 181, 74. BKV Előre, 16 (1970). 2 g.

Karsai László. 1947. XII. 5, Budapest, 179, 71. MTK. 52 (1965). 16 g.

Kovács József. 1949. VI. 20, Balatonlelle. 179, 78, Videoton. 22 (1968). 1 g.

Kerecsényi Lajos. 1941. XII. 13, Körmend. 186, 75. Körmendi Építők. 18 (1968).

Magyar Gábor. 1948. III. 24, Nyíregyháza. 176, 72. DVCS. 7 (1970).

Mester István. 1945. VII. 11, Székesfehérvár. 178, 70. Szfehérv. MÁV. 16 (1970).

Nagy II János. 1947. XI. 23, Debrecen. 170, 68. Debr. Kinizsi. 15 (1970). 4 g.

Nagy III János. 1950. VIII. 23, Székesfehérvár. 184, 75. Videoton. 13 (1970).

Posch Ferenc. 1941. V. 28, Budapest. 183, 75. Ganz-MÁVAG, Bp. Honvéd. 36 (1964).

Szabó István. 1949. IX. 9, Tiszakürt. 178, 74. Dorog. 9 (1970).

Wollek Tibor. 1947. X. 7, Budapest. 179, 78. EVTK. Kossuth KFSE. 16 (1970). 7 g.

HALADÁS

Bokor Miklós. 1946. XII. 6, Olad. 171, 66. Szombh. Vasas, Szombath. Dózsa. 13 (1968).

Farkas László. 1946. XII. 19, Szombathely. 180, 80. Szomb. Pamut, Mereszjev SE. 26 (1968). 5 g.

Gangli László. 1943. XII. 28, Sopron. 171, 68. Soproni VSE. 80 (1967). 13 g.

Halmosi Zoltán. 1947. VI. 28, Bozzai. 176, 76. Sz. Haladás. 71 (1967). 4 g.

Homolya Tibor. 1941. VII. 21, Velence. 182,80. Székesf. Honvéd, Székesf. MÁV. 57 (1967) 1 g.

Iszak I Sándor. 1944. X. 11, Szombathely. 171, 74. Sz. Haladás. 117 (1962). 39 g.

Iszak II János. 1946. III. 12, Szombathely, 171, 65. Szomb. Pamut, Szomb. Cipő, 17 (1969). 1 g.

Kulcsár Ferenc. 1948. IX. 19, Szombathely. 178, 62. Szombathely. 33 (1963). 2 g.

Németh Lajos. 1948. I. 25, Szombathely. 173, 69. Szhelyi Spartacus, 57 (1967). 1 g.

Németi Gyula. 1947. IV. 7, Debrecen. 178, 77. DVSC, BVSC, Kaposv. Táncsics, DVSC. 19 (1963). 1 g.

Pék András. 1945. IV. 11, Nemesbőd. 176, 75. Szhelyi Pamut, Zalaeg. Dózsa. 74 (1968). 1 g.

Két reményteljes Honvéd-csatár,
aki egyelőre még mindig csak ígéret: Kozma (fent) és Kocsis (lent).
MTI Foto, Kovács Gyula felvételei

A csoportmérkőzéseken otthon csak két gólt kapott a Pécsi Dózsa, de idegenben is helyt állt a pécsi védelem. Képünkön Rapp egyik remek védése. Kispesten, a Honvéd elleni 1 : 1-es találkozón Rapp kiüti Kocsis 11-esét. (MTI Foto, Petrovits László felvétele)

Rátkai László. 1949. III. 1, Budapest. 171, 66. FTC. 95 (1963). 20 g.
Szabó Sándor. 1948. VII. 15, Bene (Szovjetunió). 176, 75. Sz. Haladás. 95 (1967). 21 g.
Szarka Zoltán. 1942. VIII. 12, Csorna. 175, 70. Szhelyi Dózsa. 120 (1962).
Szántai István. 1943. VI. 2, Lőcs (Jugoszlávia). 178, 76. Pécs, Zalaeg. Dózsa. 98 (1967).
Szárnyas János. 1946. I. 16, Szombathely. 167, 62. Szhelyi Spartacus, Szhelyi Pamut, Tapolcai Honvéd 6 (1970).
Szőke Károly. 1943. II. 15, Olad. 170, 75. Sz. Haladás. 48 (1963). 1 g.

KOMLÓ

Angeli József. 1950. III. 25. Császártöltés. 171, 65. Ferencv. TC, Komlói ITSK. 2 (1970).
Buus György. 1947. VI. 22, Nyíregyháza. 183, 78. Nyíregyházi Munkás. 3 (1967).
Boday Ferenc. 1940. I. 25, Budapest. 174, 71. Vasas, Csepel, DVSC, 113 (1960). 14 g.
Bordács Lajos. 1946. X. 8, Várpalota. 170, 66. Várpalota. 61 (1965). 8 g.
Csordás I István. 1939. VI. 8, Nagymányok. 186, 78. Nagymányok. 96 (1962). 2 g.
Csordás II Gábor. 1945. X. 19, Pécs. 176. 65. Nagymányok 30 (1969). 4 g.
Egri József. 1946. III. 17, Somogytarnóca. 171, 72. Pécsvárad. 12 (1969).
Erdősi István. 1943. I. 5, Pécs. 179, 77. Pécsi Bányász, Kaposv., Bp. Honvéd. 65 (1966).
Ficzkó Károly. 1946. IV. 30, Pécs. 175, 73. Komló. 19 (1969).
Földi Ferenc. 1942. VIII. 24, Budapest. 169, 63. Kábel, BVSC, Szombathely, Kaposv. Táncsics, Dunaújváros. 90 (1962). 6 g.
Horváth László. 1943. V. 14. Szombathely. 185, 87. Sz. Haladás, Várpalota. 8 (1970).
Juhász Tibor. 1944. IX. 6, Akasztó. 172, 69. Izzó, Dorog. Bp. Spartacus. 44 (1965). 14 g.
Kotai István. 1945. XI. 6, Budapest. 180, 73. Dinamó. Budafok. 36 (1969). 1 g.
Lazaridisz Szokratesz. 1940. VI. 15, Viszina (Görögo.), 187, 70. Bp. Előre. 79 (1964). 7 g.
Makray Balázs. 1943. XI. 7. Budapest. 178, 72. Bp. Spartacus, Szeged, Dorog, Budai Spartacus, Vasas. 135 (1962). 3 g.
Merczel Mihály. 1944. IX. 10, Ecser. 175. 66. Herendi Építők, ETO. 34 (1967). 10 g.
Mohácsik Imre. 1947. X. 11, Szakoly. 168, 65. Bp. Építők. Ú. Dózsa, Egyetértés. 38 (1969). 5 g.
Solymosi Gyula. 1947. V. 16. Újpest. 171, 67. M. Pamut, Ú. Dózsa, Dunaújváros. 54 (1965). 13 g.
Zimonyi Lajos. 1943. X. 19, Budapest. 185, 78. Bp. Honvéd, Sashalom, Egyetértés, Kap. Táncsics, Bp. Honvéd. 32 (1967).

SALGÓTARJÁN

Baranyai Gyula. 1942. XI. 7, Budapest. 183, 70. Rákosszentmihály, Vasas, Nagybátony, Sashalom. 82 (1967).
Bartha András. 1951. XI. 3, Vécs. 172, 64. SBTC. 2 (1970).
Básti István. 1944. IX. 19, Salgótarján. 173, 62. SBTC. 121 (1965). 15 g.
Ferencz Gyula. 1937. VIII. 20, Sopron. 186, 86. Soproni VSE. 166 (1962).
Gecse Ferenc. 1947. I. 29, Homokterenye. 180, 79. SBTC. 23 (1969).
Horváth Ferenc. 1946. X. 13, Salgótarján. 179, 73. Petőfibánya, Hatvani Honvéd. 62 (1968). 3 g.
Jeck Ferenc. 1941. XI. 9, Budajenő. 173, 66. Budajenő, Tipográfia, Debr. Dózsa, Budafok. 82 (1965). 17 g.
Kajdi Tibor. 1948. II. 18, Rétság. 183, 77. Balassagyarmati MÁV. 16 (1969). 2 g.
Kmetty József. 1942. II. 4, Rudolftelep. 183, 78. Izsófalvi Bányász, Miskolci Honvéd, Ormosbánya. 95 (1967). 4 g.
Kriskó Lajos 1943. IV. 26. Békéscsaba. 168, 68. Békéscsabai Petőfi. 120 (1962). 37 g.
Magyar Lajos. 1947. X. 4, Budapest. 184, 80. V. Izzó, Ú. Dózsa. 19 (1969).
Répás Béla. 1947. X. 31, Mátranovák. 178, 74. SBTC. 97 (1966). 9 g.
Szalay Miklós. 1946. XII. 6, Salgótarján. 175, 69. Salg. Kohász. 130 (1965). 22 g.
Szőke István. 1945. III. 7, Salgótarján. 175, 71. Pásztó. 62 (1965).
Szöllősi Gyula. 1948. X. 20, Losonc. 175, 65. SBTC. 15 (1967).
Varga Sándor. Deitár. 1950. X. 22. 177, 70. Deitári TE, Balassagyarmati SE, SBTC. 4 (1970).
Vertig József. 1945. I. 9, Miskolc. 178, 75. Miskolci VSC. 105 (1966).

SZEGEDI EOL

Bánfalvi Sándor. 1946. X. 15, Nógrádverőce. 175, 68. Váci SE, Komló. 56 (1967).
Bólya János. 1947. IV. 28, 184, 82. Jászdózsai SK. Kiskunf. Vasas. 3 (1970).
Bozóky Géza. 1950. II. 27, Kiskunhalas. 180, 70, Soltvadkert. 2 (1970).
Dávid Imre. 1949. II. 19, Gyula. 183, 79. Gyulai MEDOSZ. 30 (1968). 1 g.
Gilicze István. 1947. IV. 4, Makó. 176. 72. SZVSE. 12 (1970).
Jósa Miklós. 1942. IV. 9, Budapest. 173, 70. V. Dinamó, Zalka SE, Bp. Honvéd, Kecskemét. 6 (1970). 2 g.
Kerekes Imre. 1946. VII. 28. Budapest. 182, 74, Bcsabai Előre, Bcsabai Honvéd. Bp. Honvéd, Mezőkov. Petőfi. 14 (1967).
Kővári András. 1940. XI. 11, Szeged. 180, 75. Szegedi Haladás, Szegedi Petőfi. 155 (1960).
Mészár Lajos. 1949. VIII. 10, Gyula. 166, 63. Meggyesházai MEDOSZ, Bcsabai Előre. 7 (1970) 1 g.
Magyar György. 1948. XII. 20., Csanádpalota. 182, 79. Újszegedi TC. 15 (1968).
Pataky Miklós. 1944. XII. 4. Fél. 172, 67. Nagymányok, Komló. 59 (1967). 13 g.
Pálinkás János. 1947. VIII. 11, Újpest. 170, 66. Vasas, Váci SE. 6 (1970).
Pikó László. 1943. VII. 7, Békés. 173, 72. Békési Spartacus, Bcsabai Honvéd, Békési Spartacus. 16 (1970). 3 g.
Ruttkay Zoltán. 1946. XI. 12, Békéscsaba 175, 75. BVCS, DVTK. 79 (1966). 9 g.
Varga Gyula. 1948. IV. 11, Budapest. 181, 67. Bp. Honvéd. 13 (1967). 1 g.
Vass Ferenc. 1947. IX. 9, Kiskunfélegyháza. 191, 83. Kiskunf. Vasutas, Kiskunf. 72 (1967). 11 g.
Várhelyi III Péter. 1944. IX. 6, Recsk. 179, 71. Miskolci MTE. Borsodi Bányász, Szegedi Honvéd. 55 (1965).
Vörös János. 1945. I. 29, Szeged. 167, 63. SZEAC, Szegedi Építők, SZVSE. Bp. Honvéd. 40 (1966). 6 g.

RÁBA ETO

Földes Péter. 1943. VIII. 5. Mosonm., 190, 81. M. Hubertus, MTE. 21 (1969).
Gláser Róbert. 1950. I. 21, Győr. 176, 63. ETO 14 (1969). 1 g.
Győrfi László. 1937. VII. 2, Pécs. 180, 76. DVAC, Kecsk. Dózsa, PBTC, 94. (1964). 38 g.
Horváth László. 1953. X. 12. Győr. 176, 67. ETO. 8 (1970).
Horváth Béla. 1942. IV. 30, Marosv.-hely. 183, 80. III. ker., BVSC. 64 (1968). 9 g.
Izsáki László. 1943. IX. 14, Tata. 175, 72. Tatai Építők, 118 (1963).
Keglovich László. 1940. II. 4, Sopron. 176, 75. SOTEX, SVSE. 233 (1958). 25 g.
Kiss Zoltán. 1940. VIII. 23. Budapest. 176, 70. Ú. Dózsa. 189 (1962). 3 g.
Korsós István. 1941. VII. 30. Bpest. 169, 66. Porcelán, Z. Dózsa, ETO. Vasas. 164 (1963). 72 g.
Magyar Lajos. 1950. III. 9, Abda. Abda. Győri Mezőgép. 54 (1968). 6 g.
Nagy Gyula. 1942. IV. 14, Győr, 173, 69. MÁV DAC. ETO, MÁV DAC. 50 (1962). 4 g.
Orbán Árpád. 1938. III. 14, Győr. 189, 89. Győri Postás. 236 (1960). 8 g.
Pozsgai Lajos. 1949. X. 16, Győr, 180, 72. ETO. 19 (1968). 2 g.
Somogyi József. 1946. VIII. 25, Nagyszentjános. 172, 70. ETO. 111 (1966). 22 g.
Stolcz János. 1942. V. 12, Epleny. 180, 75. Veszpr. AKÖV. Szombath. 112 (1962). 31 g.
Tóth Lajos dr. 1939. V. 13, Szentes. 183, 87. SZEAC. 101 (1962).
Varga Zoltán. 1944. XI. 18. Szerecseny. 178, 78. Pápai Textil, Taszár, P. Textil. 9 (1968).
Varsányi Tibor. 1945. II. 26, Hajdúnánás, 171, 71. Hajdún., DVSC. 129 (1964). 45 g.

Összeállította:
Boskovics Jenő

Kis ember aki, sokra vitte...

A legutóbbi világbajnokságon milliók láthatták, milyen fontos és egyáltalán nem könnyű szerepet tölt be a labdarúgó-mérkőzéseken a játékvezető. A FIFA Játékvezető Bizottsága és maguk a bírák dicséretére válik, hogy a kiszemelt dirigensek többsége jól vezette még a sokszor borotvaélen táncoló küzdelmeket is. Tanúja volt ennek a több mint 70 éves *Kamarás Árpád,* az elmúlt évtizedek egyik leghíresebb magyar FIFA-bírója, aki még ma is nagy figyelemmel követi az eseményeket, érdeklődik a játékvezetés problémái iránt.

Nem véletlen, hogy még most is irigyelhető kondícióban van: a játékvezetés nemcsak a szabályok ismeretét, határozottságot, idegi koncentrációt, de kifogástalan fizikai erőt is követel. Kamarás Árpád jó egészségét annak köszönheti, hogy kora ifjúságától, egészen 56 éves koráig hétről hétre mérkőzéseket vezetett.

— *Valóban ennyi idős voltam, amikor a Népstadionban még én vezettem a Vasas—Honvéd MNK-döntőt 64 000 néző előtt* — mondja. — *Utána még egy-két találkozón fütyültem, s azután 1957-től adtam át a helyemet. De még ekkor sem éreztem fáradtnak magam. Én mindig úgy voltam, hogy egy-egy nehéz bajnoki mérkőzés után akár egy másikat is levezettem volna.*

Elárulja: különösebb titka nem volt. Csak annyi, hogy ugyanúgy, mint a labdarúgók, rendszeres edzéseket tartott, s nagyon vigyázott a táplálkozásra. Mérkőzések előtt csak egy erőlevest fogyasztott, s inkább előző este fogyasztott többet.

— *Nagyon jó, hasznos sport a játékvezetés* — mondja a tapasztalt sportember, aki szinte hivatásnak tartja. — *Nem véletlen, hogy sokan felismerik ezt, s jóllehet, még sok pályán egyes szurkolók miatt elég hálátlan mesterség a bíráskodás, mégis sokan nagyon szívesen jelentkeznek a Játékvezetői Testületbe.*

— *Rengeteg az élmény* — emlékszik vissza a „kis Kamarás", akit még ma is sokan így hívnak feltűnően alacsony termete miatt. — *A legforróbb mérkőzésem a Hohe Warte pokolában volt, ahol 65 000 néző előtt az Austria—Juventus találkozót vezettem. Az első percekben remegtem, mint a kocsonya, de azután előttem csak a játék volt. A játék után az egyik lap dicséretként írta: „Kitűnő játékvezetés volt. Ilyen kis ember és mégis milyen nagyra vitte."*

Minden a fejében van, a legrégibb dolgokra is úgy emlékszik, mintha ma történt volna. Az első nemzetközi mérkőzését egészen fiatalon, 1926-ban kapta. Májusban volt a mérkőzés a Hungária úti MTK-pályán, az FTC—MTK vegyes és az angol Arsenal között.

— *Csak barátságos mérkőzésről volt szó, nem hívtak külföldi játékvezetőt* — meséli Kamarás. — *Engem jelöltek, két, ugyancsak magyar határbíróval. Az Arsenal menedzsere a híres Chapman volt ekkor és ahhoz már nem járult hozzá, hogy a partjelzőket is mi adjuk. Tárcájából elővette igazolását, bemutatta, hogy vizsgázott játékvezető is, és Müller Gyulával ő volt a másik oldalon, aki lengette a zászlót.*

És most következett Kamarás szellemi bravúrja, mint a vízfolyás, úgy sorolta a neveket, azokat a játékosokat, akik akkor az FTC—MTK vegyesben játszottak: *Remete (Huber) — Kocsis, Senkey I — Furmann, Müller (Kléber), Rebró — Braun, Molnár, Pataky (Varga), Opata, Kohut.*

S hogy teljes legyen a krónika: 2 : 2 volt az eredmény. A góllövőket azonban már az akkori, sárguló újságból kellene kikeresni...

De Kamarás tudott is tekintélyt tartani. Áradt belőle a határozottság. Még a harmincas években Monti, az azzurrik temperamentumáról híres játékosa 60 ezer olasz néző előtt fohászkodott Kamarás előtt: ne állítsa ki. Kamarás könyörtelen volt. Kiállította.

— *Az lenne a legfontosabb, s ez a napjainkra is vonatkozik* — mondja —, *hogy a közönség megértse, a bíró is csak ember. Ha a játékos hibát követ el, ha az operaénekes rosszul fog egy hangot, nem dől össze a világ. A futballbírónak pedig sokszor rögtön a fejét akarják venni. Magam is többször kerültem kellemetlen helyzetbe, magukról megfeledkezett játékosok, hevesvérű nézők inzultáltak. De ők járták meg: a futballistát örökre eltiltották, a drukkert a járásbíróság elítélte.*

Rövidesen ötven éve lesz, hogy Kamarás Árpád letette a játékvezetői vizsgát. Harminchárom esztendőn át bíráskodott — összesen 900 bajnoki és 42 nemzetközi mérkőzésen. Mit mond mai kollégáinak:

— *Az a jó játékvezető, aki keveset fütyül a pályán és aki fellépésével rögtön tekintélyt teremt. Ma is sokat járok mérkőzésekre és nem tetszik, ha egyes játékvezetők megengedik a tiltakozást, időhúzást. Ez utóbbival kapcsolatban volna egy javaslatom: be kellene vezetni, hogy időmérő bírók legyenek. A jelenlegi, nagy tétre menő mérkőzéseken sok értékes pillanat vész kárba, egy-egy szabadrúgás elvégzése két-két percbe is beletelik. A világbajnokságon is volt olyan találkozó, amelyen a 120 percből 30—35-öt nem a játékra fordítottak!*

Nagy elismeréssel szól a jelenlegi élvonalbeli bírókról, s külön Zsolt Istvánról, akiről még megjegyezte:

— *Ha ott lett volna most is a világbajnokságon, nem engedte volna meg, hogy egy-egy játékos annyit legyintgessen, mint ahogy azt Yamasakival szemben tették...*

Búcsúzóul megkérdeztük, ha még egyszer úgy adódna, ismét jelentkezne-e játékvezetőnek?

— *Igen, mert mindig szerettem — a veszélyes pályát...*

Lukács László

A cikkben említett Austria — Juventus KK-mérkőzés. Tapparone (Juventus) emléktárgyat nyújt át Schwarcz dr.-nak, az Austria elnökének. A kép bal sarkában Hugo Meisl, az osztrák labdarúgósport nagy szervezője, s előtte Nausch, az osztrák válogatottak egyik legnevesebbje

ÉSZAKI FELLEGVÁRAK

Diósgyőri meglepetések

Nagyon sokszor panaszkodott tavaly, 1969-ben csapatára, a DVTK-ra, Tátrai Sándor edző. Mi tagadás, volt rá oka.

Fél évvel később szinte 180 fokos fordulat következett, a vasgyári együttes a vidék legjobbja címért küzdött.

1969-ben utolsó mérkőzését a Pécsi Dózsa ellen játszotta a DVTK. Az idén tavasszal szintén. A tavalyi csapatban még ott volt Tamás, Fekete, Haffner (később Sikora). Most? A változás enyhén szólva — feltűnő! Veréb, Kolláth, Druzsin, Hajdú, Csuhány, Bencze és Földesi. Új fiúk, fiatalok. Sőt mi több: nagyon fiatalok.

— *Amikor a múlt évben a csapaterősítésről beszélgettünk, ismertettem terveimet. A vezetők jónak tartották szakmai célkitűzéseimet és — fiatal tehetségek igazolásával igyekeztek azt segíteni. Persze a sok fiatal mellett szükség volt egy tapasztalt „öregre". Mathesz Imre személyében ezt is megtaláltuk.*

Tátrai Sándor, mert hiszen ő mondta a fentieket, ezután az egyidényes bajnokság célkitűzéséről beszélt.

— *Ha valahol, úgy nálunk valóban új csapat kialakításáról volt szó. Kilenc új játékos került a csapatba, hiszen ilyen szempontból Mathesz, illetve Veréb is annak számított. És a többiek: Kolláth, Hajdú, Udvarev, Földesi, Csuhány, Druzsin, Bencze. Legtöbbjük úgyszólván gyerekember, tehetséges fiatal, akik közül Udvarevban, Koláthban, Földesiben, Benczében, Csuhányban máris igen kellemesen csalódtam. Célkitűzésünk, ami az egyidényes bajnokságot illeti, várakozáson felül sikerült. Lelkesedésből jelesre vizsgázott az alaposan megfiatalított gárda. Nemcsak hazai pályán. hanem idegenben is nem egyszer meglepetést okoztunk játékunkkal.*

Az elmúlt években sok vihar volt Tamás körül, s amikor a kapus a Vasashoz távozott, sokan a legroszszabbra voltak elkészülve.

— *A kezdeti időszakban valóban nagy problémát jelentett Tamás eltávozása. A végén kiderült: nemcsak Tamás, hanem mi is jól jártunk. Mellette nem tudott szóhoz jutni Veréb, s ami kellemes gondjainkat szaporítja: az is kiderült, hogy Bencze Verébhez hasonló képességekkel megáldott kapus! Valahogy úgy fogalmazok: amit elvesztettünk a réven, megnyertük a vámon...*

— *A 4:1-es vereség saját pályánkon sok mindenre rávilágított... A kitűnő tavaszi szereplés után intettük a fiúkat az elbizakodottságtól. Könnyedén vették a mérkőzést, s mire feleszméltek, már késő volt. Bár az is igaz, a fiatalok kicsit elfáradtak... Legtöbbjük alsóbb osztályból jött és mégiscsak más terhelést kaptak az NB III-ban vagy az NB II-ben, mint a legmagasabb osztályban...*

Köztudott, hogy vidéken a legnagyobb közönsége a DVTK-nak van. Az ország második városában nem ritka a húszezres, sőt azon felüli nézőszám sem. Nem közömbös tehát, hogyan képviseli a labdarúgócsapat a piros-fehér színeket...

— *A most következő bajnokságban célunk hasonló a tavaszi egyidényes bajnoksághoz: hasonló jó átlag teljesítése. Igyekszünk jó játékkal, jó szerepléssel meghálálni a közönség nagy érdeklődését és remélem, az öt pont, amivel indulunk, arra feltétlen elegendő lesz, hogy a kiesési zónából elkerüljünk...*

Kevés jó, sok rossz Salgótarjánban

Utoljára, igazán jól az 1956—57. évi bajnokságban szerepelt az SBTC. Akkor a vidék legjobbja címet is elnyerte és olyan csapatuk volt a tarjániaknak, amely az Újpesti Dózsát a Népstadionban is simán kétvállra fektette. Azok a szép napok azonban régen elmúltak.

A tarjániak nagy reményekkel indultak neki a bajnokságnak, de ahogyan fogynak a hetek, úgy foszlanak szerteszét a remények. Ezen azonban nem is lehet csodálkozni! A rajt előtt ugyanis az 5—6. hely megszerzését tűzték ki Tarjánban. Reális volt a cél? Aligha!

— *Gyenge a védelem, rosszak a támadók* — ez Szojka Ferencnek, a salgótarjáni labdarúgás egyik legnagyobb egyéniségének, a bányász-utánpótlás jelenlegi edzőjének a véleménye. — *Hiányzik egy, a támadókat tudatosan segítő gyors hátvéd, aki gyakori felfutásokkal és jó labdákkal támogatja, helyzetbe hozza a csatárokat és közben védőfeladatáról sem feledkezik meg.*

— *Nemcsak a jó eredmény maradt el, de még részfeladatokat sem sikerült megoldani* — panaszolta Végvári János, az SBTC elnöke. — *Az együttes úgyszólván kísérletet sem tett a támadójátékra, legtöbbször itthon is három csatárral játszottunk.*

László Imre, az egyesület egyik alapítója, 50 éve együtt él a tarjáni bányász labdarúgással, ma is a csapat fővárosi képviselője. Már az idény végén így nyilatkozott:

— *Én a hibák okait a következőkben látom: 1. Szerkezeti okok. Nem biztos ugyanis, hogy mindenki a neki megfelelő csapathelyen játszik. 2. A játékosok nem tudják, hogy (tudatosan) mit csináljanak a pályán. Ha kapnak is taktikai utasításokat, azokat nem tartják be, vagy nem tudják betartani. 3. Az eredménytelenség miatt lelki válságba kerültek a játékosok. 4. Fennállása félévszázada alatt minden időszakban volt megfelelő karmestere a csapatnak (Ménich I., Takács L., Zsengellér, Csuberda, Szojka), most — nincs!*

Az észrevételek megalapozottak és jogosak. Mert mi is a helyzet?

Két csapat akadt a 2 × 8-as mezőnyben (Rába ETO, Haladás), amely kevesebb gólt ért el, mint az SBTC, illetve az ugyanannyit elért Komló. Mint csoportjuk utolsóelőtti helyezettjei, egymás között döntötték el a 13—14. helyet. A komlóiak a két mérkőzésen eggyel több gólt rúgtak, s így a 14. lett az SBTC.

12 pont, 14 (adott) gól, 14. helyezés... Nincs mit vele dicsekedni, nagyon „sovány" eredmény. Pedig nem régen — ahogy mondani szokták — Básti még a „határa vette a pályát", Szalaiért sok élegyüttesünk is versengett, Répás egyik legtehetségesebb utánpótlás-válogatottunk volt. És így sem megy... De nem is nagyon mehet, hiszen egyetlen valamirevaló gólképes csatár nélkül nehéz ma eredményt elérni. Kevés a csatár, középpályásokban viszont „túltermés" mutatkozik. Íme: Répás, Szalai, Básti, Kmetty, Horváth... Erőnléti hiányosságok is mutatkoztak a csapatban, Szalai, Básti, Kmetty, Horváth néha szinte lézengett a pályán. A bajokat csak tetézi: nincs az SBTC-nek olyan kapusa, aki huzamosabb ideig tartani tudná jó formáját!

Hogy mit hoz a jövő? Erre most még nehéz volna válaszolni. A baj közismert. Ha megszüntetni nem is, de gyógyítani lehet!

Nagy József

Tichy még nem — „vecchio”

Vecchio Tichy.

A legnagyobb olasz sportlapot böngészkettük a múlt év végén Tichy Lajossal, a Bp. Honvéd középcsatárával Rómában. Éppen a Lazio elleni KK-visszavágóra készült a piros-fehér gárda. Az olasz lapok tele voltak a mérkőzés esélyeinek latolgatásával, s a Honvédról szóló beszámolókban állandóan ott szerepelt a csatár neve előtt a jelző: vecchio — öreg.

— *Mit szól hozzá?* — kérdeztük.

— *Szeretik a jelzőket* — mondta nagyon halkan, inkább csak önmagának. — *Majd megmutatom, nem vagyok az.*

Másnap aztán rúgott egy gólt, amelyről hosszú elemzések készültek. Manapság ugyanis még Olaszországban sem nagyon divatos a hanyattvetődve szerzett gól. Utána mondta:

— *Nem, nem hagyom abba! Van még bennem tartalék. Az igaz, nem megy olyan simán, mint régen, de azért nincsen baj. Rúgok én még gólokat a magyar bajnokságban.*

Eltelt több mint fél esztendő, míg sort kerítettünk újabb beszélgetésre.

— *A Honvéd harmadik lett. Tavaly a második helyet szereztük meg. Bár okoztunk csalódást, azt hiszem, sikerült néhány területen megint valamit előre haladni.*

— *A rangadókon elért eredményeket megjegyzik a szurkolók. Most is bizonyára kellemes élményeik vannak, például a kispesti Honvéd—Ferencváros összecsapásról, meg az MTK elleni győzelmekről, de nem felejtik el a kisiklásokat, Dunaújváros, Csepel, Pécs, meg néhány más mérkőzés kellemetlen perceit. Itt van például a KK. Kispesten még gólt sem tudtak rúgni az Inter Bratislavának. A Vasas pedig négyszer is betalált Majthényi hálójába* — jegyeztük meg.

— *Nem volt valami szerencsés tavasza a csapatnak. Sok sérülés, aztán a formaingadozások. A közönség azt várja, hogy a csapatba visszakerült játékos azonnal brillírozzon. Ez nem megy. Újra meg kell szokni a labdát, a társakat, a mérkőzések légkörét. Hiába játszunk évek óta, ha hosszabb kihagyás következik, akkor szinte újra kell kezdeni mindent. Meghát a foci olyan, hogy hiába emlegetik: a múlt vasárnap milyen gólt rúgott az ember, ha most, ezen a mérkőzésen viszont semmi sem sikerül. A labdarúgónak, s méginkább a csapatnak minden mérkőzésre újjá kell teremtenie saját magát. Ha ez nem sikerül, akkor jönnek a bajok, a váratlan eredmények, kisiklások, rövidzárlatok.*

— *Ezt nem lehet csökkenteni?*

— *De igen. Nálunk, a Honvédnál nagyon következetes és kemény munka folyik. Ez pedig előbb-utóbb minőségi változást kell hozzon.*

— *Ez az előbb-utóbb mennyi időt jelent?*

— *A Honvéd legénysége jórészt a fiatalabb korosztályhoz tartozik. A jövő mindenképpen a fiatal csapatoké. Nekünk, idősebbeknek az a feladatunk, hogy segítsük a fiatalokat, s azért, amikor csak lehet, mi magunk is tegyük le a voksunkat néhány gól erejéig.*

— *A harmadik hely tehát jó alap 1970—71-re?*

— *Gondolom, igen. Ősszel sokkal nehezebb lesz minden. Két fronton is helyt kell állnunk. A bajnokságban és a Kupagyőztesek Európa Kupájában. A KK idén csak előiskola volt. A KEK Európa második legrangosabb kupaküzdelme. A helytállás mindenképpen csak növelné a Honvéd tekintélyét. A nyári szünet után sokat és sokrétűen dolgozik a csapat, hogy az augusztus 9-i bajnoki rajtnál ne érjen olyan meglepetés minket, mint például idén Dunaújvárosban. A nemzetközi barátságos mérkőzések itthon és külföldön egyaránt a felkészülést szolgálják.*

— *Kérjük, beszéljen társairól. Milyennek látja a ma Budapesti Honvédjét?*

— *A Honvéd érdekes keveréke a hajtós és a technikás, a fiatal és a középkorú játékosoknak. Komora, Vági, aztán Ruzsinszki csupaszív játékos. Ugyanezt mondhatom Molnárról is. Tóth Gyula technikája, mozgékonysága, színes játéka nagy hasznára van a csapatnak. Kozma nagy ígéret. A helyzetkihasználás még nem megy neki, sajnos, gyakran sérült. Pusztai előtt is sok még az akadály, hogy vérbeli szélső lehessen. Utoljára hagytam, akitől a legtöbbet várok, Kocsis Lajost. Puskásék után mindig arra vágytam, hogy olyan játékos legyen a társam, aki olyan technikás, szellemes, s olyan nagyszerű irányító, mint Kocsis. Nagyon szeretek vele játszani, mert* j á t s s z a *a labdarúgást. Minden adottsága megvan, csak egy mérkőzésen belül sokszor nem gazdálkodik jól erejével. Most van a legjobb csatárkorban. Amikor csak mód nyílik rá, beszélgetek vele. Biztatom, segítem, mert a karmesteri pálca egyedül jogos tulajdonosa ő a Honvédban. Sajnos, rá is jellemző a magyar betegség, időnként ki-kihagy. A folyamatos, 90 perces rohanás nem az ő specialitása. De, amit általában csinál, az kitűnő. Ha az úgynevezett „nagy időszakait” meg tudja nyújtani egy-egy mérkőzésen belül, akkor még hosszú éveken át sok örömet és pontot szerezhet játékával a Honvédnak.*

Amikor elbúcsúztunk, arra gondoltunk: milyen szerencsés labdarúgó tulajdonképpen Tichy Lajos. Ott volt az aranycsapatban, részese annak a fellendülésnek, amelyhez kétségtelen tény, hogy elérkezett a Honvéd. S talán ott lesz még abban a 11-ben is, amelyik új, nagy feladatok megvalósítását, egy új, jelentős korszak létrejöttét hivatott kiharcolni.

Tichy most 35 éves. A „vecchio”-t neve előtt nem írják már az olasz lapok.

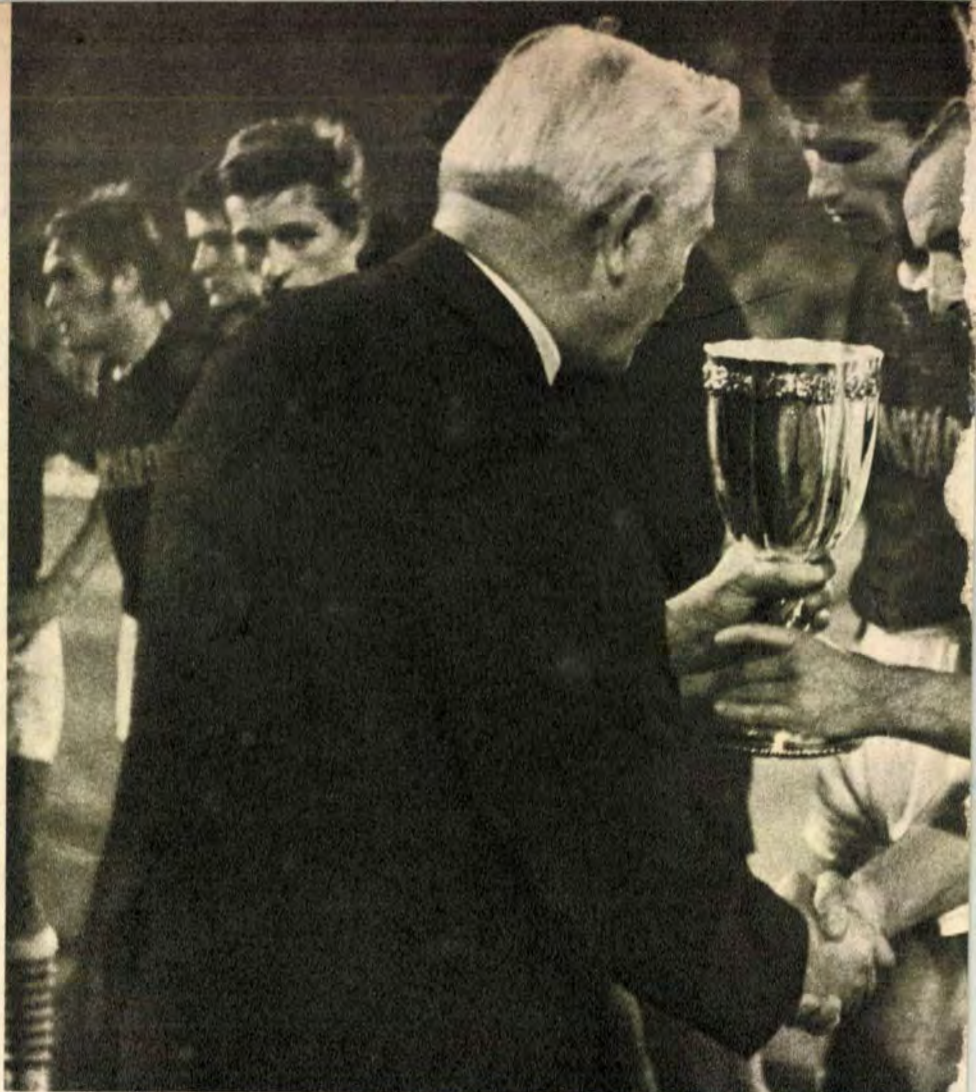
Varga Béla

Bp. Honvéd—MTK 3 : 1. A helyosztó visszavágón Tichy helyezi a Honvéd második gólját az MTK kapujába. (MTI Foto, Kovács Gyula felvétele)

KÉPES HÍRADÓ

Bobby Moore és Pelé, a két csapatkapitány a brazil—angol mérkőzés után a mezcsere közben: „A viszontlátásra!" (A Képes Híradó képei: MTI Foto, Kovács Gy. és Szebellédy G. felv. és MTI Külföldi Képszolg.)

A KK döntő visszavágóján Puskás 1:1-re egyenlít az Inter Bratislava ellen. A végeredmény: 4:1 volt a Vasas javára

Jobboldalt... A feleségek nem bizonyultak jó kabalának az angolok számára. A guadalajarai kerítés mögött: Mrs. Martin Peters, Mrs. Croff Hurst, Mrs. Bobby Moore és Mrs. Peter Bonetti

Terpitkó András dr., az MLSZ elnöke átnyújtja Bene Ferencnek a Felszabadulási Emlékserleget. (Felső kép)

Az alsó képen: Riva, miután belőtte csapata negyedik gólját, a földön fekve fogadja Boninsegna üdvözletét (Olaszország—Mexikó 4 : 1)

A lopással gyanúsított Bobby Moore háziőrizetben Kolumbiában, Bogotában

„Megvertük a világbajnokot!" Örülnek a brazilok. Balról: Felix, Amerigo, Baldochi, Tostao, Gerson, Everaldo

Ez Mexikó! Az Azték stadion, a világ egyik legszebb sporttelepe mögött közvetlenül — nyomortanya

casco
casco
casco
casco
casco

A SZURKOLÓ ÁLMA

Legyen középcsapatunk

Bánatosak a Haladás szurkolók. Az idény elején a csapat tűzbe hozta őket, úgy tűnt, sikeres bajnokság következik. Március 1. és április 5. között hat mérkőzésből 6 pont jutott, 8 adott és 8 kapott gól alapján. Aztán jött a kiábrándulás. Az április 19-i, a szegedi mérkőzéstől a június 14-i idényzárásig ismét 6 pont jutott az együttesnek, 10 mérkőzésből. A gólarányt pedig jobb lenne elfelejteni ebből az időszakból: 9-et rúgtak és 22-őt kaptak.

A szurkolók véleményét Csiszár Imre, a szombathelyi Isis Szálló igazgatója tolmácsolta a Labdarúgásnak.

— *Foglalkozásommal együttjár, hogy rögzítsem az adatokat* — mondotta. — *Nos: 5 mérkőzésen nem lőttünk gólt és csak két találkozón nem kaptunk. Hét alkalommal csak egyszer talált a Haladás a hálóba, kétszer sikerült kettő, illetve három gól. Ugyanakkor akadt olyan bajnoki, amikor hetet is beszórtak a mi kapunkba. Ez az arány a védelem és a csatársor betegségéről is tanúskodik.*

Természetesen a jó szurkoló (és főleg a hűséges és a jobb folytatásban reménykedő) nemcsak bírál, hanem mentségeket is keres. Csiszár Imre az alábbiakat hozta fel kedvencei védelmére:

— *Az elején minden jól ment, később azonban szinte átok ült a csapaton. Egymást követték a sérülések. Szarka, Szőke, Németh, Halmosi, Homolya vált ki hosszabb-rövidebb időre a csapatból. Akadtak olyan mérkőzések, amikor lényegében egy megerősített tartalék együttes volt a pályán. Kifogás akad, de azért vannak egyéb gátló körülmények is.*

Ezeket sem titkolta a lelkes szurkoló:

— *Szabón és Iszak I-en kívül nincs jó góllövőnk. Ha őket lefogják, vagy hiányoznak, az ellenfél kapusa munka nélkül marad. Rátkai, aki talán a legtöbbet tudja, gyorsan elfárad, amint halványul, akadozóbbá válik percről percre a gépezet. Csak egy jó kapusunk van. Ha Szarka megsérül — tavasszal 7 mérkőzésen nem védhetett —, nincs méltó helyettese. Mursits és Sali igencsak próbára tette az idegeinket. Mi szurkolók nem lehetünk elégedettek az edzések intenzitásával, a szakosztályvezetés és a lelkes pártoló tagság közötti kapcsolattal. A Haladás házatája gyakran különböző mendemondáktól hangos. Most például az a hír terjedt el, hogy a játékosokat sérelem érte, több ígéretet kaptak, de keveset teljesítettek. Ellenőrizni mindezeket a szurkolók nem tudják — és nem is kívánhatják —, azt azonban elvárják, hogy ilyen esetekben a klub szólaljon meg és a nyilvánosság előtt tisztázzon mindent. Ha labdarúgásról van szó, elkerülhetetlen az összeállítás körüli véleménykülönbség. Sok szurkolótársam nevében is mondhatom: nem értjük, a szakvezetés miért idegenkedik a tehetséges, sokoldalú, gólképes Farkas László fokozottabb szerepeltetésétől. Ahányszor helyet kapott az együttesben, a legjobbak közé sorolhattuk. A teljes bizalmat még nem érdemelte ki. Miért?*

A jövőt mindig biztatónak látja a szurkoló. Csiszár Imre, több szurkolótársa nevében mondja: nem adták fel és nem is adják fel sohasem a reményt.

— *Örködni kell azon, hogy ez a gárda együtt maradjon. Fiatal a csapat, ha lelkesen, szakavatott irányítás mellett készülnek, valóra válthatják vágyainkat: jó középcsapat lesz a Haladás. Halmosit már megismerte az egész ország, válogatott lett. Szabó Sándor is a válogatottság küszöbén áll, Kulcsár is követheti, ha egy kicsit megerősödik. És Farkasról is sokat fogunk még hallani. Az említett játékosok, további erősségeinkkel jó helyre vezethetik a Haladást.*

Boskovics Jenő

Ferencváros—Haladás 2:1 a Népstadionban. Ezen a mérkőzésen is tartalékosan szerepelt a szombathelyi csapat: Mursits védett. Az első gól — Albert szerezte — utáni jelenet. (MTI Fotó, Pálfai Gábor felv.)

Ismét a Vasasé a KK!

Az Inter Bratislava sporttelepének főbejárata előtt álltunk. A Vasas autóbusza néhány pillanattal korábban gördült ki a kapun. A bentülők tele voltak gonddal. Nem sikerült az egyenlítés, ráadásul az edző két játékos helyett hármat cserélt.

Az Inter játékosai, szakvezetői

már biztosra vették,

náluk marad a trófea. 1969 után megint pozsonyi csapat nevét vésik a kupára.

— *Budapesten már játszik Petrás is! Ha Mexikóban rúgta a gólokat, a Fáy utcában is megteheti* — vélekedett Kacani edző.

Az első félidő végén már kétgólos előnnyel vonulhattak az öltözőbe Petrásék.

A hajrá aztán mindent kárpótolt.

A szurkolók, akik azokban a napokban, órákban a világbajnokság bűvkörében éltek, fellélegeztek. Végre idehaza is olyan játékot láttak, amelyet az óceánon túlról kaptak a tévé közvetítésével.

Farkas

olyan dolgokat csinált, mint fénykorában. Mintha Pelé, Beckenbauer, Riva, Tostao, Müller nyomdokaiba akart volna lépni! Ragyogóan cselezett, indított, s két gólt szerzett.

A második félidő, s különösen az utolsó 15 perc felejthetetlen élmény marad annak, aki látta.

Végre láttunk egy igazi kupaküzdelmet.

A Vasas jóvoltából.

Az Inter a második 45 percben csak statisztált hozzá. Pedig ott volt a csapatban Petrás, Szikora, meg a többi válogatott. De most nem tudtak ellenállni.

Öt év után újra a Fáy utcában a KK!

Immár ez az ötödik kupasiker.

S a befejezés is „világbajnoki" volt...

A hálás közönség betódult a pályára. Hamar lekerültek a mezek még a tartalékokról is, s a boldog szurkolók valóságos diadalmenetben vitték haza Mészöly, Farkas és a többiek trikóit.

A hazafelé áramló tömegben megszólalt egy hang:

— *Valamit törlesztettünk Marseille-ből.*

V. B.

Képek. Az oldal élén Mészöly a kupával. Lent Farkas, a budapesti visszavágón fejesével megszerzi a vezetést. 2:1. A végeredmény: Pozsonyban 1:2, — Budapesten 4:1, összesen 5:3 a Vasas javára. (MTI Foto, Szebellédy Géza felvételei)

A 13. magyar siker

Tizenharmadszor került Magyarországra a KK, mégpedig huszonnyolc év küzdelmeiből. Valamennyi résztvevő közül magasan kiemelkedik a Vasas teljesítménye. Ötödször bizonyult a legjobbnak. 1956, 57, 62, 65, 70... Tizenöt éven belül ötször. Kétszer nyerte el a KK-át: Ferencváros (1928, 1937), Újpest (1929, 1939), MTK (1955, 1963). Egyszer: Bp. Honvéd (1959) és Magyarország (1960, országos értékeléssel folyt a csapatok küzdelme).

És a más országbeli győztesek... Háromszor: Bologna (1932, 34, 61), Sparta Prága (1927, 1935 és 1964, mint Spartak Sokolovo). Kétszer: Austria Wien. Egyszer: Rapid Wien (1930), Vienna (1931), Slavia Prága (1938), Fiorentina (1966), Spartak Trnava (1967), Crvena Zvezda Belgrád (1969), Inter Bratislava (1969).

A KK 1969–70. évi eredményei

(Az Innsbruck sorshúzással, a Slavia az idegenben rúgott góljaival ment tovább.)

agujevác – Kosice	Kragujev 2:0, 0:1	Honvéd 1:2, 4:0	Inter B. 1:0, 2:1	Vasas 1:2, 4:1
. Honvéd – zio	Honvéd 1:1, 2:1			
nsbruck – epel	Innsbruck 2:1, 1:2	Inter Br. 3:0, 0:1		
er Brat. – enna	Inter Br. 6:1, j. n.			
via – rona	Slavia 4:1, 3:0	Slavia 1:1, 2:2	Vasas 1:1, 1:0	
jduk – escia	Hajduk 3:1, 0:0			
mira – hemians	Admira 2:1, 2:1	Vasas 4:0, 3:1		
sas – rdar	Vasas 1:1, 3:2			

1. BRAZÍLIA

A brazil válogatott útja a Jules Rimet Kupa elnyeréséig

Az első labdarúgó világbajnokságot 1930-ban Montevideóban rendezték meg. Tizenhárom ország nevezett a Jules Rimet Kupáért kiírt versengésre, köztük volt *Brazília* is. Bemutatkozása a csoportbeli második helyezéssel járt — Jugoszlávia mögött — így nem kerülhetett sor több mérkőzésére.

1934-ben a selejtezőben a brazil válogatott legyőzte Perut, a nyolcaddöntőben azonban 3:1 arányban alulmaradt Spanyolországgal szemben, így ismét búcsúznia kellett a világversenytől.

A III. VB már sikert hozott a dél-amerikaiak számára. Selejtezőt Bolívia lemondása miatt nem kellett játszaniok, s a franciaországi nyolcaddöntőből Lengyelország 6:5-ös legyőzésével — hosszabbítás után — kerültek a negyeddöntőbe. A Csehszlovákia elleni első mérkőzés eredménye 1:1 volt (a magyar Hertzka vezette), a megismételt találkozón Leonidasék 2:1-re nyertek, az elődöntő részvevői lettek. Olaszországgal viszont már nem bírtak — 2:1-re kikaptak — a harmadik helyért folyó küzdelemben azonban nagyszerűen megállták a helyüket, s a svédek elleni 4:2-es sikerrel a „bronzot" érdemelték ki. Érdemes megemlíteni az első „érmes" brazil válogatottat:

Batatoes—Domingas Da Guia, Machados—Zezé, Brandao, Alfonsinho—Roberto, Romeo, Léonidas, Peracio, Patesko.

NAGY CSALÓDÁS

A II. világháború miatt megszakított versengés 1950-es házigazdájaként Brazília jelentkezett, és a 33 előzetes jelentkezőből Brazíliában csak 13 lépett a „porondra". Brazília, Spanyolország, Svédország és Uruguay jutott a négy közé, s a küzdelem a kiírás szerint körmérkőzéssel folytatódott. A brazilok könnyedén vették az első mérkőzéseket: Svédország 7:1, Spanyolország 6:1, a döntőben azonban óriási meglepetésre 2:1 arányú vereséget szenvedtek a dél-amerikai vetélytárs Uruguaytól, fekete lepelbe burkolózott az ország. A vesztes brazil csapat összeállítása ez volt:

Barbosa—Augusto, Danilo, Juvenal—Bauer, Bigode—Friaca, Zizinho, Ademir, Jair, Chico.

Emeletes brazil öröm, de ez már a mexikói döntő után

ÚJABB FIASKÓ

1954-ben nagy reményekkel utaztak a brazilok Svájcba. Selejtező csoportjukból Chilével és Paraguay-jal szemben könnyedén kerültek tovább, ugyanígy a nyolcaddöntőből Jugoszláviával az oldalukon. A negyeddöntő után azonban búcsúzniuk kellett Helvéciától, a sors nem volt kegyes hozzájuk, a *magyar „arany-csapatot"* kapták ellenfélül. Viharos és szó szerint „véres" mérkőzésen *Bozsikék győztek 4:2-re,* az alábbi nagyszerű brazil válogatott ellen:

Castilho—D. Santos, Pinheiro, N. Santos—Brandazoinho, Bauer—Julinho, Didi, Indio, Tozzi, Maurinho.

AZ ELSŐ ARANYÉREM

Újabb négy év múlva 1958-ban, nagyszerűen felkészített brazil válogatott repült Svédországba — Pelével. A nyolcaddöntőben gólt sem kaptak a dél-amerikaiak, a negyeddöntőben kicsit ugyan rájuk ijesztett Wales, de Pelé gólja végül is biztosította továbbjutásukat. Az elődöntőben sima 5:2-es győzelem következett Franciaország ellen, majd a döntő-

Brazília—Csehszlovákia 4 : 1. Ez volt a brazilok első győzelme a mexikói VB-n. A csehszlovákok Petrás góljával vezettek, majd Rivelino egyenlített, s a 72. percben Pelé így szerezte meg a brazilok vezető gólját. Balról: Horváth, Viktor (1) és Pelé

ben ugyanilyen arányú diadalt aratott a

Gilmar—D. Santos, Bellini, N. Santos—Zito, Orlando—Garrincha, Didi, Vava, Pelé, Zagallo

összetételű együttes Svédországgal szemben.

A MÁSODIK

A futballvilág erőviszonyai 1962-re sem változtak sokat. A brazilok csoportjukból simán kerültek tovább, Anglia sem jelentett nagyobb akadályt a számukra a negyeddöntőben (3:1. Ugyanilyen eredménnyel vették az elődöntőt Chile, majd a döntőt Csehszlovákia ellenében, s Brazília neve immár *másodszor* került fel a Rimet Kupára. Az alábbi csapat vívta ki az elsőséget:

Gilmar—D. Santos, Mauro, N. Santos—Zito, Zozimo—Garrincha, Didi, Vava, Amarildo, Zagallo.

MEGTORPANÁS

A brazil szakkörök, de a közvélemény is úgy vélte, hogy 1966-ban végleg Brazíliába kerül a Rimet Kupa. Jók voltak az előzetes eredmények, selejtezőt nem kellett játszaniok, Európából semmi félelmetes hírt nem kaptak, elkönyvelték előre a győzelmet, éppen ezért a felkészülést is elnagyolták. Aztán jött a derült égből a villámcsapás: *3:1-es vereség Magyarországtól* és Portugáliától, 3. helyezés a csoportban, be lehetett csomagolni a bőröndökbe, s nagy szégyenkezés között hazautazni. (Mint később kiderül nagyon kellett már a diadalmámorból kiábrándulás, az itt szerzett tapasztalatok felhasználása eredményezte ugyanis a mexikói sikert!). Pedig az angliai csapat sem volt rossz:

Gilmar—D. Santos, Bellini, Altair, P. Henrique—Gerson, Lima—Garrincha, Alcindo, Tostao, Jairzinho.

BETELJESÜLÉS

Mexikó meghozta az annyira várt nagy diadalt. A brazil szakvezetők sokat tanultak 1966-ból, gondosan előkészítették a gárdát, semmit sem hagytak figyelmen kívül. Az alapozó munka elvégzése jórészt az újságíró szövetségi kapitány, Saldanha nevéhez fűződik, a végső csiszolást viszont Zagallo és legbensőbb segítőtársa, Admildo Chirol végezte el, s így ők aratták le a babért is. Már a csoportmérkőzéseken látszott a brazilok nagy magabiztossága és ami mindenki számára a legfeltűnőbb volt: a játékosok töretlen küzdőszelleme, harcossága. Taktikailag és technikailag is rendezték soraikat. Technikájuk nem volt öncélú, taktikájukon pedig látszott a begyakoroltság. Amikor szükség volt rá, változtatni tudtak rajta, mindig az ellenfél alapállásából kiindulva, mégpedig úgy, hogy pillanatok alatt zűrzavart okoztak a szemben álló fél soraiban. Az olaszok elleni 4:1-gyel vált véglegessé a brazil dicsőség, az hogy harmadszor vésik Brazília nevét a Rimet Kupára, amely azonban már véglegesen Río de Janeiróban marad, annak bizonyítására, hogy a brazil futball a kiírástól eltelt négy évtizedre most már végérvényesen magáénak könyvelheti el a világelsőséget, olyan diadalsorozatban részesítette rajongóinak tízmillióit, hogy ennek túlszárnyalását csak nagyon élénk fantázia képzelheti el.

A fejezet végére kívánkozik a 11 név is, hiszen, az időszakos összeállításnak ez a rendje, természetesen azzal, hogy róluk még sok szó esik a következő sorokban. Íme a Rimet Kupával hazatért győztes együttes:

Félix—Carlos Alberto, Brito, Piazza, Everaldo—Clodoaldo, Gerson, Rivelino—Jairzinho, Tostao, Pelé.

A világbajnok. A döntőben szerepelt brazil együttes. Álló sor, balról: Carlos Alberto, Brito, Gerson, Piazza, Everaldo, Tostao, Clodoaldo, Rivelino, Pelé, Jairzinho, Felix. (A VB-képek túlnyomó része az MTI Külföldi Képszolgálattól)

Akik megszerezték a Rimet Kupát

Bemutatom olvasóinknak a Mexikóban győztes brazil csapatot, azzal az elgondolással, hogy játékuk még évekig beszédtéma lesz a labdarúgó berkekben, s a világ legjobbjait illendőség egy kicsit jobban is megismerni (a játékosok neve előtt az a szám, amelyet a VB-n mezükön viseltek):

1 — Félix

(Teljes neve: Mielli Venerando Félix, született: 1937. december 24. Magassága: 177 cm, testsúlya: 75 kg. Klubja: Fluminense.)

Az általános megállapítás az volt róla, hogy ő a brazil csapat leggyengébb játékosa. Csak mozgásában hasonlít némileg elődjéhez Gilmarhoz, labdabiztonsága azonban meg sem közelíti a kétszeres világbajnokét. Különösen a kifutásoknál tétovázik sokat, nem tudja kellően felmérni a távolságot, hogy mikor van erre szükség, s mikor hiábavaló. Különösen a döntőn borzolta fel a brazil szurkolók idegeit az olaszok egyenlítő góljánál. Clodoaldo kockázatos sarkalása után Boninsegna csípte el a labdát, s tört vele kapura. Brito és Piazza állt készen a beavatkozásra, amikor kétségbeesetten látták mindketten, hogy Félix oktalanul kifut kapujából. Az olasz csatár felismerte a helyzetet, és ki is használta. A brazil kapus pedig már hiába fogta a fejét... Sokan mondogatták is az eset után: Úgy látszik, Brazíliában sem szaladgálnak a nagy kapusok az utcán.

4 — Carlos Alberto

(Torres Carlos Alberto, 1944. július 17, 180 cm, 76 kg. Santos.)

Remek felépítésű, kemény játékos. Nagyon hasonlít a legendás idők N. Santosára. Nagyszerű a taktikai érzéke. Pillanatok alatt átlátja, mikor lehet előretörni, s ilyenkor nem is habozik annak végrehajtásával. A VB-n erre is igen sokszor volt alkalma, mivel ritkán került szembe igazi balszélsővel. Kitűnően megértik egymást Jairzinhoval, a szélső legtöbbször nagyon tudatosan keresi a helyét a belső csatárvonalon, de a szélen megkapott labdával is szívesen tör befelé. Ilyenkor Carlos Alberto — a nagy kapitány — vércseként csap le a szabadon hagyott térségre, s félelmetes lendülettel, biztonsággal tör az ellenfél kapujára. Beadásai élesen szállnak a kapu elé, de kapura is bátran lő, mint például az olaszok ellen, amikor Pelé átadását nagy erővel bombázta Albertosi hálójába. Játékkészsége, technikája, helyzetfelismerése megközelíti csapata legjobbjaiét. Ennél dicsérőbbet azután nem is lehet mondani róla.

2 — Brito

(Brito Ruas Hercules, 1939. augusztus 9. 174 cm, 69 kg. Flamengo.)

Szakállával úgy néz ki, mint egy szelíd kávéültetvényes. A pályán azonban egy cseppet sem szentimentális, a brazil védelem legkeményebb tagja. Szívesen hátrál az ívelt labdáknál, mert a levegőben korlátlan úr — Félix kapuja előtt. Ha a földön kaparintja meg a labdát, hajlamos könnyed, sőt könnyelmű megoldásokra. Sokszor szemére is vetik: kár, hogy jó teljesítményeit mindig lerontja egy-egy durva hibával. Piazzával, a „beállóssal" azonban nagyszerű feladatokra is képesek. Jól olajozott gépezetként tették például „hidegre" Rivát, az olaszok félelmetes góllövő csatárát.

3 — Piazza

(Silva Piazza Wilson, 1943. február 25. 172 cm, 70 kg. Cruzeiro.)

Megoldásai sokkal célszerűbbek, okosabbak mint Britoé. Kevésbé atlétikus, mint hátvédtársa, őt azonban pompásan kiegészíti. Áttekintő készsége és technikája magas fokú, a védelem szolíd, de magabiztos alakja. Nemigen játszik csillagos ötösre, de rossz osztályzatot is alig kap.

16 — Everaldo

(Marques da Silva Everaldo, 1944. szeptember 11. 179 cm, 75 kg. Porto Alegre.)

Sokáig versenyben volt a balhátvéd helyéért Marcos Antonioval. Az 1970-es brazil csapat Djalma Santosa. Hajlékony, rugalmas játékos, aki „nem csinál sok zajt maga körül", de mindig lehet rá számítani. A csoportmérkőzéseken még nem volt eléggé magabiztos, de hogy megtarthatta posztját, egyre inkább megjött az önbizalma, s nagy munkabírásával, akarásával az együttes igen értékes tagja lett.

5 — Clodoaldo

(Tavares Santana Clodoaldo, 1949. szeptember 26. 175 cm, 72 kg. Santos.)

A VB és a brazil labdarúgás idei nagy felfedezettje. A legtalálóbb jelző rá ma még: **fáradhatatlan.** Kicsit talán, Halmosi Zoltánra emlékeztet. Mindig ott található, ahol éppen a legnagyobb szükség van rá. A pálya közepén gyűjtögeti a labdát, támadást indít, de maga is vezet a jobb vagy a bal oldalon, vagy éppen ott, ahol erre a legkisebb lehetősége nyílik. Az egyenes kapuratöréstől sem fél. Uruguay ellen pl. éppen merész rohammal ő szerezte meg csapata első gólját. De nemcsak munkabírásával tűnik ki, hanem jó technikájával és pontos labda leadásaival is. A jövő nagy stratégája.

8 — Gerson

(Oliveira Nunez Gerson, 1941. január 11. 170 cm, 70 kg, Sao Paulo.)

Azt jelenti a brazil csapatnak, mint Bobby Charlton az angolnak, vagy mint egykor Di Stefano jelentett a Real Madridnak. Külsőleg is hasonlít rájuk, Gerson is kopaszodik. Nem fut hiába, de mindig ott, és akkor avatkozik a játékba, amikor arra a legnagyobb szükség van, védekezésben és támadásvezetésben egyaránt. Az olaszok ellen például Gerson volt az, aki felgyorsította csapata játékát társai frontba dobásával, azon a helyen éppen, ahol az olaszok elernyedni látszottak. Félelmetesen jól kezeli a labdát ballábbal. Belsővel, külsővel, teli csüddel küldött labdái egyaránt mértani pontosak, lövőerejéről pedig Albertosinak volt „szerencséje" megbizonyosodni, a ballábas bombának még az útját sem volt képes követni az olaszok egyébként nagyszerűen védő kapusa, pedig ez azt is jelentette, hogy a 2:1-gyel ismét a brazilok vették át a vezetést. Játéka könnyed, erőlködés nélküli, hasznossága pedig „aranyat" — ez esetben „kupát ért".

11 — Rivelino

(Rivelino Roberto, 1946. január 1. 174 cm, 72 kg. Botafogo.)

A VB másik brazil fedezettje. Vállai olyan szélesek, mint egy rakodómunkásé. Combjai legalább ilyen iz-

Carlos Alberto

Brito

Piazza

Clodoaldo

Gerson

Rivelino

mosak, kackiás kis bajuszával kicsit Pap Lacira emlékeztet. Általában a balszélen kezdett, de hamarosan viszahúzódott a középpályán játszók sorába. Itt sem maradt „egyoldalú". Amikor megindult a labdával, az ellenfelek nem tudtak vele mit kezdeni. Általában rájuk vezette a labdát, majd „orrközelben" húzta el egyik vagy másik irányba, leginkább azonban balra. Ha az ember netalán hirtelen megállapította volna róla, hogy erősen ballábas, tévednie kellett, mert esetleg éppen a következő pillanatban küldött hatalmas bombát a kapura — jobbal. Szabadrúgásai félelmetesek voltak, középre lőtt labdái pedig hajszálpontosak. Az olaszok ellen Bertini csak egy pillanatra mozdult el Pelétől, s Rivelino labdája máris megtalálta a „fekete gyöngyszemet", aki nem is hagyta ki a kínálkozó helyzetet. Rivelinóban „új Pepét" találtak a brazilok.

7 — Jairzinho

(Ventura Filho Jair, 1945. december 25. 178 cm 75 kg. Botafogo.)

A brazil labdarúgás új csillaga, Garrincha méltó utóda. Mindössze egyszer láttam gyengébben játszani, Peru ellen. További öt „fellépése" viszont élményszámba ment. Klasszikus helyzetben kezdi a játékot — a szélen. Várja a labdát, s amikor megkapta, egymás után gyújtja be a különböző sebességeket. Ha ellenfél áll előtte, az számára egyáltalán nem probléma. Elgurítja mellette a labdát, megkerüli a kis vagy a nagy testet, s mintha mi sem történt volna, folytatja lendületes futását az ellenfél kapujára. Cselezésnél —, amit szívesen alkalmaz a pálya belseje felé is — könnyedén tudja változtatni futásának ritmusát, s ezzel lehetetlennél lehetetlenebb helyzetbe hozza azokat, akiket megbíztak őrzésével, hatástalanításával. A világhírű Facchettiből „álló babát" csinált a döntő mérkőzésen, néha az ember szinte sajnálta az azzurik szimpatikus Giacintoját. Eredményessége is egyedül álló, hét góljával a második helyen végzett a nyugatnémet Müller mögött. Minden mérkőzésen lőtt gólt, a csehszlovákoknak kettőt is.

9 — Tostao

(Concalves de Andrade Eduardo, 1947. január 25. 171 cm, 68 kg. Cruzeiro.)

Úgy mondják, Pelé tanítványa. Így azután már nem szenzáció, hogy a labda művésze. Tostao ugyanis jól megtanulta a leckét. A játék pillanatnyi helyzetét azonnal át tudja fordítani a realitásra. A brazilok talán még ma sem hiszik el, milyen remek partnert találtak Pelé mellé. Játéka pedig sokáig kétséges volt. Houstoni szemoperációját aggodalommal figyelte a brazil közvélemény, s alaposan fellélegeztek, amikor a csehszlovákok ellen meglátták a brazil támadósor tengelyében. Játékával teljesen beilleszkedik a közösségbe, tudását alárendeli a csapat érdekeinek. Pedig mindenre képes egyedül is. Virtuóza a kerek labdának, gólt is tud rúgni, ezt megmutatta a selejtező mérkőzéseken, amelyeken a legeredményesebb brazil csatárnak bizonyult. A döntőben csak két gólt szerzett, annál inkább „játszatta" társait, őket hozta gólhelyzebe.

10 — Pelé

(Arantes do Nascimento (Edson, 1941. október 23. 170 cm, 71 kg., Santos.)

Újabb VB-n bizonyította, hogy a futball valóban koronázatlan királya. De egészen új arculatát is megmutatta Mexikóban. Csodálatos technikájáról, játékáról már könyveket írtak, magasztalásában a szerzők már kifogytak a dicsérő jelzőkből. Arról azonban valóban keveset lehetett olvasni, hogy Pelé igazi csapattag is tud lenni — a szó szoros értelmében. Éppen ezért meglepődve néztünk egymásra a lelátókon, amikor Pelé nem restelte utána szaladni az ellenfélnek, szabályosan vagy akár szabálytalanul szerelni. Nemegyszer ment hátra labdáért, hogy azután kiszolgálja társait. Csípték, lökték, harapták, nem hagyta magát. Felvette a küzdelmet a legkeményebb védővel is, s nem mindig ő maradt alul. Azt is el kell viszont róla mondani: kijárta a „színjátszás" főiskoláját. Sokszor faultolt, mégis ő vágott fájdalmas arcot. Amikor az ellenfél lendületbe jött, sérülést mímelve igyekezett „útjukat állni". Mindezért azonban egy pillanatig sem lehetett rá haragudni, mert minden mozdulata, tette szimpatikus volt. Elérte azt, amire soha még talán gondolni sem mert labdarúgó: háromszoros világbajnok lett!

Jairzinho

Pelé

Tostao

2. OLASZORSZÁG

Az olaszok is csorbát akartak köszörülni Mexikóban, feledtetni 1966-os angliai kudarcukat, ahol többek között a Koreai NDK csapatától is vereséget szenvedtek. Nos, a bizonyítás felette jól sikerült. Ezüst érmet vittek haza a dél-európai játékosok, s egy időre még a Rimet Kupa közelébe is elkerültek.

Pedig eléggé gyengén kezdtek,

ha Hellström nem „védi be"

Domenghini lövését az első mérkőzésen, könnyen történhetett volna, hogy a svédek kerülnek a legjobb nyolc közé, az olaszok pedig a három mérkőzés 0:0-ás gólarányával haza utaznak. Nem nagyon lehetett ekkor érteni az olaszok játékát. Sokan azt mondták, takarékoskodnak az erővel, csak annyit adnak ki magukból, amennyi éppen szükséges. Ha valóban az volt az eredeti elgondolás nagyon kockázatos játéknak bizonyult.

A negyeddöntőtől azonban belelendültek Valcareggi fiai. A házigazda mexikóiakat imponáló gólaránnyal (4:1) fektették kétvállra a 2650 méter magasságban fekvő Tolucában, majd a számukra eléggé szerencsés kimenetelű mérkőzésen (hosszabbítás után 4:3) a nyugatnémeteken is túlkerültek. Ez a 120 perc minden bizonnyal bekerül a világbajnokságok legnagyobb, legizgalmasabb, legdrámaibb mérkőzései közé. Az első 45 percben kiegyenlített játék folyt az Azték stadionban, a második játékrészben azonban az NSZK olyan fölénybe került, hogy a pálya majd felbillent. Akkora nyomás nehezedett az olasz kapura, hogy a védők zihálása szinte felhallatszott a lelátókra .Aztán fordult egyet a szerencsekerék. Schnellinger az utolsó másodpercekben kiegyenlítette Boninsegnának a 8. percben lőtt gólját.

A hosszabbítást minden bizonnyal a TV nézői sem felejtik el. Felváltva rúgott gólokat a két csapat, mígnem az utolsó Riverának sikerült, ami egyben azt jelentette, hogy az olaszok lesznek az ellenfelei a döntőben Brazíliának.

A mérkőzés után általában dicsérték az olaszokat, az igazi szakértők azonban úgy vélték, hogy az azzurrik kiadtak mindent magukból — a szerencséjüket is eljátszották ebben a két órában —, úgyhogy már nem sok lehet a tarsolyukban a döntőre. Látszottak ezenkívül feltűnő hibák is az olasz csapat játékában. Többek között a máskor oly biztosnak, szinte áttörhetetlennek tartott védelem megingásai voltak igazán szembetűnőek. Alul maradtak az olasz hátvédek a fejelésben a nyugatnémet csatárokkal szemben. A 165 cm-es Seeler, de a nem sokkal magasabb Müller is akkor és úgy fejelt kapura, ahogyan éppen akart.

Facchetti, az annyiszor megcsodált olasz hátvéd néha magatehetetlenül futkosott

a pályán. Nem bírt Grabowskival, de arra sem volt ereje, hogy a tőle megszokott módon felfutásaival segítse csatár társait. A nagy eredmény ellenére is talán csak Boninsegna tetszett fenntartás nélkül az olasz csapatból, meg az örök mozgó középpályások, De Sisti vezérletével. Már ekkor valahogyan

nem értette az ember,

miként lehet az, hogy Mazzola és Rivera — akinek higgadt helyzetfelismerése döntötte el véglegesen a mérkőzés sorsát az olaszok javára a 4. góllal — nem férnek meg egy „sorban". Valcareggi a kiszivárgott hírek szerint „taktikai" húzásként döntött, hol egyikük, hol másikuk mellett. Egyesek viszont egészen másról beszéltek...

A döntő azután véglegesen a kétkedőket igazolta, ez az olasz csapat nem tudott méltó ellenfele lenni 90 percen keresztül a világ legjobbjainak. Amikor pedig elkezdődött a mérkőzés s az ember úgy végigpásztázta szemével a pályát, mindenre gondolt, csak arra nem, hogy az olaszok olyan könnyen megadják majd magukat. Rendszerességet lehetett látni az olaszok védőmunkájában. Bertini Pelét, Rosato Tostaot, Facchetti pedig Jairzinhot fogta szorosan, ember követéssel, míg Cera védőtartalék volt. A braziloknál ezzel szemben a védővonalban foglalt helyet Brito és Piazza — szemmel tartották Rivát —, a többiek pedig a helyzet alakulásától függően védekeztek vagy éppen támadtak. Mozgásmennyiségben múlták felül leginkább a brazilok az olaszokat, no meg könnyedségben, játékosságban.

A közönség kissé csalódott volt

a döntőbeli játékkal, az olaszok viszont elégedettek lehettek: két aranyérmükhöz — 32 év után — ezüstöt is szereztek. A nemzetközi szakvélemény pedig így summázott: a **Brazília—NSZK** döntő méltóbb befejezése lett volna a IX. VB-nek.

Az Azték Stadion füvén hemperegve így örült Pelé és Gerson az olaszok elleni döntő után. Mindketten egy-egy gólt szereztek. Pelé a 16. percben vezetéshez juttatta csapatát, s ez volt a brazil válogatott 100. gólja a VB döntőiben. Utána Boninsegna egyenlített, majd a 64. percben Gerson góljával szerezte meg ismét a brazil csapat a vezetést

Két örvendező olasz, Riva és Cera. Ez azonban még Tolucában volt, amikor az olasz válogatott a Mexikó elleni 4 : 1-es győzelmével bekerült az elődöntőbe

3. NÉMET SZK

NSZK—Anglia 3 : 2. Gerd Müller a 108. percben megszerzi az NSZK győztes gólját. (Itt kérünk elnézést: a legutóbbi számunkban Müller és Löhr neve felcserélve szerepelt)

Brazília után kétségtelenül az NSZK keltette a legjobb benyomást a VB 16-os mezőnyéből. Jó volna megtalálni a titkát annak, hogyan tudnak úgy időzíteni a nyugatnémetek, hogy együttesük, játékosaik mindig a világbajnokság idején kerülnek a legjobb formába. VB-ék között, közvetlenül a nyitány előtt mindig lehet hallani aggódó, sőt bíráló hangokat, azután a mérkőzés sorozat mindent rendbe hoz. Így volt ez 1954-ben, amikor éppen a magyar válogatott kezéből vették ki az aranyérmet Fritz Walterék, 1958-ban sem történt másként. Előzőleg sorozatban szenvedett vereséget az alakulóban levő nyugatnémet együttes, Svédországban pedig már a negyedik helyre is futotta erejükből. 1962-ben ugyan nem jutottak túl a legjobb nyolcból, négy év múlva viszont már döntőt játszottak a Wembley stadionban a házigazda angolok ellen. Mexikóban az érem színe bronzra változott, de az elismerés így is bőven kijutott Helmut Schőnéknek.

A csoportküzdelmekben csak Marokkó okozott némi ijedtséget Seeleréknek, később ment minden, mint a karikacsapás; Bulgária és Peru már nem jelentett különösebb nehézséget az első hely felé vezető úton.

A negyeddöntőben az NSZK-nak nagy szerencséje volt. Ha Banks nem betegszik meg az angol csapatból, Ramseyék helyett Schőnék szállhattak volna repülőgépre. Amit azonban ezen a mérkőzésen is fenntartás nélkül dicsérni lehet, az a játékosok küzdőszelleme, hogy 0 : 2 után sem adták fel a már-már kilátástalannak látszó harcot, volt elég lelki erejük az iram fokozására, meg-megújuló rohamok indítására.

A Fortuna ezen a hosszabbított mérkőzésen kétségtelenül az NSZK mellé szegődött, az elődöntőben azonban már csak néha-néha fordította feléjük arcát, s az eredmények ennek megfelelően is alakultak, mint ahogyan az Olaszországról szóló fejezetben erről már szó esett.

Az NSZK játéka azért is különösen felkeltette érdeklődésemet, mivel a magyar válogatott őszi első mérkőzését éppen a nyugatnémetek ellen játssza szeptember 9-én Frankfurtban vagy Stuttgartban.

Ma még nem tudni, hogy Schőn már ősszel — az eddigi gyakorlatok szerint a VB-ék után általában így volt — megkezdi-e az új csapat keresését, vagy pedig mégegyszer „megmutatja" a nyugatnémet szurkolóknak a Mexikóban szép sikert kivívott csapatát. Én inkább ez utóbbira gondolok, figyelembe véve, hogy a nyári szünet miatt nincs nagy lehetősége a gondos kutató munkára.

Nos, akárhogyan is lesz, legjobb talán a VB-sek ellen készülni, s kicsit ennek a csapatnak a játékát taglalni.

Az NSZK válogatottja Mexikóban talán az egyik legkiegyensúlyozottabb együttes volt. Védelme — Schnellingerrel az élén — kemény, erőteljes volt, középpályás „hármasáról" pedig csak felsőfokon lehet szólni. Seeler, Beckenbauer, Overath játéka a legkényesebb igényeket is kielégíthette. Beckenbauer karmesteri pálcája „gyémántból" volt, Overath játékintelligenciája, Seeler „vezérlő" szerepe meghatározta egy-egy mérkőzés sorsát. S tőlük alig maradt el a „támadó" lánc: Libuda (Grabowski), Müller, Löhr.

Ez a nyugat-német válogatott talán jobb volt, mint az 1966-os együttes. Sokkal több elgondolást lehetett látni a játékában, mint például Angliában, arról nem is szólva, hogy az egyes csapatrészek munkája láncként fonódott egymásba, s hogy a támadó játékuk szemre is szép és eredményes is volt.

Csak csodálni tudom Uwe Seelert. 1954-től ismerem, akkor láttam először ifjúsági válogatottunk ellen az NSZK-ban megrendezett UEFA tornán. Két góljával ő ütötte el a csapatunkat a legjobb négybe kerüléstől. Ebben az évben már nagyválogatott is lett, s azóta ismeretes előttem ennek a ma már 35 éves játékosnak egész pályafutása. Más a helyében sokszor feladta volna. Ő nem. Pedig sokszor volt sérült, s már a közönség is „kikiabálta" a válogatottból, annak ellenére, hogy népszerűsége az „egekig nőtt". Nem hagyta magát. Ha a fiatalabbnak 2000 méter volt az edzés adagja, ő a kétszeresét futotta. Így „futotta" vissza magát a mexikói csapatba is, amelyben további elismeréseket szerzett magának és hazája labdarúgó sportjának.

Frankfurtban nagy ünnepléssel fogadták az NSZK csapatát. A repülőtéren zuhogó esőben is kitartott a több mint 10 ezer főnyi várakozó sereg. Bent a városban folytatták. Felső képünkön, az úgynevezett „római erkély"-en balról: W. Schulz, Weber, Seeler, Joch (a szövetség titkára), Grabowski, Müller, Beckenbauer ... és az alsó képen az ünneplők

A IX. világbajnokság adattára

Sok zavart okozott a VB-n az, hogy a FIFA hivatalos listájának megjelenése után El Salvador és Svédország átszámozta a játékosait, no meg az is, hogy a listában a marokkói játékosok vegyesen szerepeltek. Hol az előnév volt elöl, hol pedig az utónév... Akadtak a tudósítások kapcsán is hibák (góllövők stb.). Amennyire lehetett, igyekeztünk mindent „tisztába tenni".

Rövidítések: **V** = vezette. **G** = góllövő. A cseréket a kicserélt játékosok neve után közöljük a csere percével, a góllövők a gól percével.

Íme a IX. VB adatai:

A csoportokbeli mérkőzések

I. CSOPORT

Valamennyi mérkőzés Mexicóban, az Azték-stadionban.

Mexikó — Szovjetunió 0:0. V. 31. 106 ezer néző. V: Tschenscher (NSZK). **Mexikó:** Calderon — Vantolra, Pena, Guzman, Perez — Velarde (Mangula, 77. perc), Pulido, Hernandez — Valdivia. Lopez, Fragoso. **Szovjetunió:** Kavazasvili — Logofet, Sesztyernyov, Kaplicsnij, Lovcsev — Muntyan. Aszatiani, Szerebrjanyikov (Puzacs, szünetben), — Nodija (Hmelnyickij, 76. p.), Bisovec, Jevrjuzsihin.

Belgium — El Salvador 3:0 (1:0). VI. 3. 10 ezer néző. V: Radulescu (Románia). **Belgium:** Piot — Heylens, Dewalque, Thissen, Dockx — Semmeling (Polleunis), Van Moer — Devrindt, Van Himst, Puis, Lambert. **El Salvador:** Magana — Rivas, Mariona, Osorio, Manzano (Mendez-Cortez, 67. p.), Quintanilla, Vasquez — Cabrera, Rodriguez, Martinez, Aparicio. **G:** Van Moer (13. és 54. p.), Semmeling (80. p.).

Szovjetunió — Belgium 4:1 (1:0). VI. 6. 50 ezer néző. V: Scheurer (Svájc). **Szovjetunió:** Kavazasvili — Dzodzuasvili (Kiszeljov, 73. p.), Sesztyernyov, Kaplicsnij (Lovcsev, 35. p.), Afonyin, — Muntyan, Hurcilava, Aszatiani — Hmelnyickij, Bisovec, Jevrjuzsihin. **Belgium:** Piot — Heylens, Dewalque, Thissen, Dockx — Semmeling, Van Moer, Jeck — Lambert, Van Himst. Puis. **G:** Bisovec (16. és 62. p.), Aszatiani (57. p.), Hmelnyickij (75. p.), Lambert (78. p.).

Mexikó — El Salvador 4:0 (1:0). VI. 7. 105 ezer néző, V: Kandil (EAK). **Mexikó:** Calderon — Vantolra, Pena, Guzman, Perez — Gonzalez, Munguia, Valdavia, Borja (Lopez, szünetben, majd Basaguren, 77. p.). Fragoso, Padilla. **El Salvador:** Magana — Rivas, Mariona, Osorio, Vasquez — Quintanilla, Flamenco, Mendez-Cortez (Manga, 63. p.) — Rodriquez. Martinez, Aparicio (Sergio Mendez, 57. p.). **G:** Vantolra (45. p.), Valdivia (47. p.), Fragoso (58. p.), Basaguren (83. p.)

Szovjetunió — El Salvador 2:0 (0:0). VI. 10. 30 ezer néző. V.: Hormazabal D. (Chile). **Szovjetunió:** Kavazasvili — Afonyin, Sesztyernyov, Hurcilava — Dzodzuasvili — Kiszeljov (Aszatiani, 50. p.), Muntyan, Szerebrjanyikov — Bisovec, Puzacs (Jevrjuzsihin, szünetben), Hmelnyickij. **El Salvador:** Magana — Rivas, Mariona, Castro, Osorio — Portillo, Vasquez — Rodriquez (Sermeno, 60. p.), S. Mendez, Flamenco (Aparacio, 49. p.), Monge. **G:** Bisovec (52. és 74. p.)

Mexikó — Belgium 1:0 (1:0). VI. 11. 107 ezer néző. V: Coerezza (Argentína). **Mexikó:** Calderon — Vantolra, Pena, Guzman, Perez — Gonzalez, Munguia, Pulido — Valdivia (Basaguren, szünetben), Fragoso, Padilla. **Belgium:** Piot — Heylens, Thissen, Dewalque, Jeck — — Van Moer, Dockx, Puis — Semmeling, Van Himst, Polleunis (Devrindt, 60. p.) **G:** Pena (16. p., 11-esből).

II. csoport

Pueblában a Zaragoza-stadionban, Tolucában pedig Dosal-sadionban játszottak.

Uruguay — Izrael 2:0 (1:0). VI. 2, Puebla, 15 ezer néző. V: Davidson (Skócia). **Uruguay:** Mazurkiewicz — Ubinas, Ancheta, Matosas, Mujica — Montero, Rocha (Cortes, 11. p.), Maneiro — Cubilla, Esparrago, Losada. **Izrael:** Vissoker — Schwager, Rosen Rosenthal Primo — — Spiegel, Shum, Spiegler — Talbi (Bar, szünetben), Feigenbaum, Rom (Wallach, szünetben). **G:** Maneiro (22. p.), Mujica (51. p.)

Olaszország — Svédország 1:0 (1:0). VI. 3. Puebla, 20 ezer néző. V: Taylor (Anglia). **Olaszország:** Albertosi — Burgnich, Cera, Niccolai (Rosato, 37. p.) Facchetti — Bertini, De Sisti — Domenghini, Mazzola, Boninsegna, Riva. **Svédország:** Hellström Cronqvist, Axelsson, Nordqvist, Grip — L. Larsson, Svensson (Nicklasson, 80. p.) Eriksson (Ejderstedt, 58, p.) — Kindwall, Grahn, Ollsson. **G:** Domenghini (11. p.)

Uruguay — Olaszország 0:0. VI. 6. Puebla, 35 ezer néző. V: Glöuckner (NDK). **Uruguay:** Mazurkiewicz — Ubinas, Ancheta, Matosas, Mujica — Montero, Cortes — Cubilla, Esparrago, Maneiro Bareno (Zubia, 70. p.). **Olaszország:** Albertosi — Cera — Burgnich, Bertini, Rosato, Facchetti — Domenghini (Furino, szünetben), Mazzola, De Sisti — Boninsegna, Riva.

Svédország — Izrael 1:1 (0:0). VI. 7. Toluca, 5000 néző. V: Tarrekegn (Etiópia). **Svédország:** S. G. Larrsson — Selander, Olsson, Axelsson, Grip — Bo Larsson, T. Nordahl, Svensson — Turesson, Kindwall, Persson (Palsson 75 p.). **Izrael:** Vissoker — Schwager, Rosen, Rosenthal, Primo — Schum, Spiegel, Wallach Shuruck, 52. p.) — Bar, Feigenbaum, Spiegler. **G:** Turesson (53. p.) Spiegler (57. p.).

Svédország — Uruguay 1:0 (0:0). VI. 10. Puebla, 15 ezer néző. V: Landauer (Egy. Államok). **Svédország:** S. G. Larsson — Selander, Axelsson, Nordqvist, Grip — Svensson, Bo Larsson — Kindwall (Turesson, 61. p.), Nicklasson (Grahn, 84. p.). Eriksson, Persson. **Uruguay:** Mazurkiewicz — Ubinas Ancheta, Matosas, Mujica — Montero, Zubia — Esparrago (Fontez, 67. p.), Maneiro, Cortes. Losada. **G:** Grahn (89. p.)

Olaszország — Izrael 0:0. VI. 11, Toluca, 15 ezer néző. V: De Moraes (Brazília). **Olaszország:** Albertosi — Burgnich, Cera, Rosato, Facchetti — Bertini, Mazzola, De Sisti — Domenghini (Rivera, szünetben), Boninsegna, Riva. **Izrael:** Vissoker — Schwager, Rosen, Rosenthal, Primo — Spiegel, Schum, Spiegler — Feigenbaum (Rom szünetben), Bello, Bar.

III. CSOPORT

Valamennyi mérkőzés Guadalajarában a Jalisco-stadionban.

Anglia — Románia 1:0 (0:0). VI. 2. 50 ezer néző. V: Loraux (Belgium). **Anglia:** Banks — Newton (Wright, 47. p.), Labone, Moore, Cooper — Mullery, Ball, Peters — Lee (Osgood, 78. p.), B. Charlton. Hurst. **Románia:** Adamache — Satmareanu, Lupescu, Dinu, Mocanu — Dumitru, Nunweiller — Dembrowski, Tataru (Neagu, 75. p.), Dumitrache, Lucescu. **G:** Hurst (65. p.)

Brazília — Csehszlovákia 4:1 (1:1). VI. 3. 80 ezer néző. V: Barreto R. (Uruguay). **Brazília:** Felix — Carlos Alberto, Brito, Piazza, Everaldo — Gerson (P. Cesar, 73. p.), Clodoaldo — Jairzinho, Tostao, Pelé, Rivelino. **Csehszlovákia:** Viktor — Dobias, Migas, Horváth, Hagara — Hrdlicka (Kvasnák, szünetben), Kuna — F. Vesely, Petrás, Adamec, Jokl. **G:** Petrás (13. p.), Rivelino (23. p.), Pelé (62. p.), Jairzinho (66. és 83. p.)

Románia — Csehszlovákia 2:1 (0:1). VI. 6. 50 ezer néző. V: De Leo (Mexikó). **Románia** Adamache — Satmareanu, Dinu, Lupescu, Mocanu — Dumitru (Gergely, 81. p.), Nunweiller, Neagu — Dembrowski, Dumitrache, Lucescu (Tataru, 69. p.) **Csehszlovákia:** Vencel — Dobias, Migas, Horváth, J. Zlocha — Kvasnák, Kuna — B. Vesely, Petrás, Jurkanin (Adamec, szünetben), Jokl (F. Vesely, 67. p.) **G:** Petrás (3. p.), Neagu (52. p.), Dumitrache (76. p., 11-esből).

Brazília — Anglia 1:0 (0:0). VI. 7. 80 ezer néző. V: Klein (Izrael). **Brazília:** Felix — Carlos Alberto, Brito, Piazza, Everaldo Clodoaldo, Rivelino, P. Cesar — Jairzinho, Tostao (Roberto, 68. p.), Pelé. **Anglia:** Banks — Wright, Labone, Moore, Cooper — Mullery, Ball, B. Charlton (Astle, 63. p.), Peters — Lee (Bell, 63. p.), Hurst. **G:** Jairzinho (60. p.).

Brazília — Románia 3:2 (2:1). VI. 10. 45 ezer néző. V: Marschall (Ausztria). **Brazília:** Felix — Carlos Alberto, Brito, Fontana, Everaldo (Marco Antonio, 56. p.), — Clodoaldo (Edu, 70. p.), Piazza, P. Cesar — Jairzinho, Tostao, Pelé. **Románia:** Adamache (Raducanu, 30. p.) — Satmareanu, Lupescu, Duni, Mocanu — Dumitru, Nunweiller — Dembrowski, Dumitrache (Tataru, 72. p.), Neagu, Lucescu. **G:** Pelé (19. és 66. p.), Jairzinho (21. p.), Dumitrache (33. p.), Dembrowski (82. p.).

Anglia — Csehszlovákia 1:0 (0:0). VI. 11. 40 ezer néző. V: Machin (Franciaország). Anglia: Banks — Newton, J. Charlton, Moore, Cooper, — Mullery, B. Charlton (Ball, 65. p.), Peters — Bell, Astle (Osgood, 60. p.), Clarke. Csehszlovákia: Viktor — Dobias, Migas, Hrivnák, Hagara — Pollák, Kuna — F. Vesely, Petrás, Adamec, J. Capkovic (Jokl, 71. p.). **G:** Clarke (49. p., 11-esből).

IV. CSOPORT

Valamennyi mérkőzés Leonban, a Városi stadionban.

Peru — Bulgária 3:2 (0:1). VI. 2. 12 ezer néző. V.: Sbardella (Olaszország). **Peru:** Rubinos — Campos (J. Gonzalez, 27. p.), De la Torre, Chumpitaz, Fuentes — Mifflin, Challe — Baylon (Sotil, 50. p.), Leon, Cubillas, Gallardo. **Bulgária:** Szimeonov — Salamonov, Dimitrov, Davidov, Aladzsov, Penev, Bonev (Aszparuhov, 73. p.), Jakimov — Popov (Marasliev, 50. p.), Zsekov, Dermendzsiev. **G:** Dermendzsiev (13. p.), Bonev (50. p.), Gallardo (51. p.), Chumpitaz (56. p.), Cubillas (74. p.).

Német SZK — Marokkó 2:1 (0:1). VI. 3. 8000 néző. V: Van Ravens (Hollandia). NSZK: Maier — Vogts, Schulz, Höttges (Löhr, 75. p.), — Fichtel — Beckenbauer, Overath — Haller (Grabowski, szünetben), Seeler, Müller, Held. **Marokkó:** Allal — Abdallah, Moulay — Idrisz, Szlimani, Boujmasz — Maaroufi, Bamoussz (Farasz, 72. p.), Filali — Szaid, Houmane, Ghazuani (Elkhyati, 55. p.) **G:** Houmane (21. p.), Seeler (56. p.), Müller (80. p.).

Peru — Marokkó 3:0 (0:0). VI. 6. 4000 néző. V: Bahramov (Szovjetunió). **Peru:** Rubinos P. Gonzalez, De la Torre, Chumpitaz, Fuentes — Mifflin (Cruzado, 55. p.), Challe — Sotil, Leon, Cubillas, Gallardo (Ramirez, 70. p.). **Marokkó:** Allal — Abdallah, Szlimani, Moulay — Idrisz, Boujmasz (Fadili, 65. p.) — Maaroufi, El Filali — Szaid (Alaoui, 80. p.), Houmane, Bamoussz, Chazouani. **G:** Cubillas (65. és 75. p.), Challé (69. p.).

Német — Bulgária 5:2 (2:1). VI. 7. 9000 néző. V: Mendibil (Spanyolország). NSZK: Maier — Vogs, Schnellinger, Höttges, Fichtel — Beckenbauer (Weber, 73. p.), Seeler, Overath — Libuda, Müller, Löhr (Grabowszki, 59. p.). **Bulgária:** Szimeonov — Gajdarszki, Zsecsev, Nikodimov, Gaganelov (Salamanov, 58. p.), — Bonev, Ponev — T. Kolev, Marasliev, Aszparuhov, Dermendzsiev (Mitkov, szünetben). **G:** Nikodimov (11. p.), Libuda (19. p.), Müller (27. p., 52. p. 11-esből és 88 p.), Seeler (70. p.), Kolev (89. p.).

NÉMET SZK — Peru 3: 1 (3:1). VI. 10. 15 ezer néző. V: Aguilar (Mexikó). **NSZK:** Maier — Vogts, Schnellinger, Höttges (Patzke, szünetben), Fichtel — Beckenbauer, Seeler, Overath — Libuda (Grabowski, 74. p.), Müller, Löhr. **Peru:** Rubinos — P. Gonzales, De la Torre, Chumpitaz, Fuentes — Mifflin, Challe (Cruzado, 70 p.), — Sotil, Leon (Ramirez, 56. p.), Cubillas, Gallardo. **G:** Müller (20., 26. és 38. p.), Cubillas (43. p.).

Bulgária — Marokkó 1:1 (1:0). VI. 11. 7000 néző. V: Saldanha R. (Portugália). **Bulgária:** Jordanov — Salamonov, Nikodimov, Zsecsev, Gajdarszki — Jakimov (Bonev, 60. p.), T. Kolev, Penev (Dimitrov, 43. p.), — Popov, Aszparuhov, Mitkov. **Marokkó:** Hazzaz — Fadili, Moulay Idrisz, Szlimani, Boujmasz — Maaroufi, Bamoussz (Surki, szünetben), Filali — Szaid, Allal, Ghazouani. **G:** Zsecsev (40. p.), Ghazouani (64. p.).

A legjobb nyolc közé jutásért

Mind a négy VI. 14-én

Uruguay — Szovjetunió 1:0 (0:0, 0:0, 0:0). Mexico, Azték stadion. 80 000 néző. V: Van Ravens (Hollandia). Uruguay: Mazurkiewicz — Ubinas, Ancheta, Matosas, Mujica — Cortes, Montero Castillo, Maneiro — Cubilla Moraeles (Esparrago), Fontez (Gomez, mindkét csere a hosszabbításra.) **Szovjetunió:** Kavazasvili — Dzoudzuasvili, Kaplicsnij, Sesztyernyov, Afonyin, Hurcilava (Logofoet, a hosszabbításra), Aszatiani, Muntyan — Jevrjuzsihin, Bisovec, Hmelnyickij. **G:** Esparrago (117. p.)

Olaszország — Mexikó 4:1 (1:1). Toluca, 32 000 néző. V: Scheurer (Svájc). **Olaszország:** Albertosi — Burgnich, Cera, Rosato, Facchetti — Domenghini (Gori, 83. p.), De Sisti, Mazzola (Rivera, szünetben), Bertini — Boninsegna, Riva. — **Mexikó:** Calderon — Vantolra, Pena, Guzman, Perez — Munguia (Diaz, 60. p.), Gonzalez (Borja, 67. p.), Pulido — Val-

davia, Fragoso, Padilla. **G:** Gonzalez (13. p.), Pena (öngól, 21. p.). Riva (63. és 76. p.), Rivera (70. p.).

Brazília — Peru 4:2 (2:1) Guadalajara, 60 ezer néző. V: Loraux (Belgium). **Brazília:** Felix — Carlos Alberto, Brito, Piazza, Marco Antonio — Gerson (Reyes, 67. p.), Clodoaldo, Rivelino — Jairzinho (Roberto, 80. p.), Tostao, Pelé. **Peru:** Rubinos — Campos, Fernandez, Chumpitaz, Fuentes — Mifflin, Challe — Baylon (Sotil, 55. p.), Leon, Cubbillas, Gallardo. **G:** Rivelino (11. p.), Tostao (15., 52. p.), Gallardo (28. p.), Cubillas (70. p.), Jairzinho (75. p.).

Német SZK — Anglia 3:2 (0:1, 2:2, 2:2). Leon, 30 ezer néző. V: Corezza (Argentína). NSZK: Maier, — Vogts, Schnellinger, Höttges (Schulz, szünetben), Fichtel, Beckenbauer, Seeler, Overath — Libuda (Grabowski, 56. p.), Müller, Löhr. **Anglia:** Bonetti — Newton, Labone, Moore, Cooper — Ball, Mullery, B. Charlton (Bell, 68. p.), Peters — Lee, Hurst. **G:** Millery (33. p.), Peters (51. p.), Beckenbauer (68. p.), Seeler (83. p.), Müller (108. p.)

Az elődöntő

Mindkettő június 18-án

Olaszország — Német SZK 4:3 (1:0, 1:1, 3:2). Mexico, 75000 néző. V: Jamaszaki (Mexikó). **Olaszország:** Albertosi — Burgnich, Cera, Rosato (Poletti, 91. p.), Fachetti — De Sisti, Mazzola (Rivera szünetben), Bertini — Domenghini, Boninsegna, Riva. **Német SZK:** Maier — Vogts, Schulz, Schnellinger, Patzke (Held 65. p.) — Beckenbauer, Overath — Grabowski, Seeler, Müller, Löhr (Libuda, 53. p.). **G:** Boninsegna (8. p.), Schnellinger (90. p.), Müller (95. és 109. p.), Burgnich (97. p.), Riva (103. p.), Rivera (110. p.)

Brazília — Uruguay 3:1 (1:1) Guadalajara, 70 ezer néző. V: O. de Mendibil (Spanyolország). **Brazília:** Félix — Carlos Alberto, Brito, Piazza, Everaldo — Clodoaldo, Gerson. Rivilino — Jairzinho, Tostao, Pelé. **Uruguay:** Mazurkiewicz — Ubinas, Anchetta, Matosas, Mujica — Caetano, Maneiro, Cortes — Cubilla, Fontes, Morales. **G.:** Cubilla (18. p.), Clodoaldo (45. p.), Jairzinho (75. p.), Rivelino (69. p.).

A 3. helyért

Német SZK — Uruguay 1:0 (1:0). VI. 20. Mexico. 75 ezer néző. V: Sbardella (Olaszország). **NSZK:** Wolter — Patzke, Weber, Schnellinger (Lorenz, szünetben), Vogts — Fichtel, Overath — Libuda (Löhr, 74. p.), Müller, Seeler, Held. **Uruguay:** Mazurkiewicz — Ubinas, Ancheta, Matosas, Mujics — Montero-Castillo, Fontez (Esperraga, szünetben), Cortes — Cubilla, Maneiro (Sando, 66. p.), Morales. **G.:** Overath (27. p.)

A döntő

Brazília — Olaszország 4:1 (1:1). VI. 21. Mexico. 112 527 néző. V.: Glöckner (Német DK). Partjelző: Scheurer (Svájc) és Coerezza (Argentína). **Brazília:** Felix — Carlos Alberto. Brito, Piazza, Everaldo — Clodoaldo, Gerson, Rivelino — Jairzinho, Pelé, Tostao. **Olaszország:** Albertosi — Burgnich, Cera, Rosato, Facchetti — De Sisti, Mazzola, Bertini (Julianio, 75. p.) — Domenghini, Boninsegna (Rivera 82. p.), Riva. **G.:** Pelé (19. p.), Boninsegna (38. p.), Gerson (64. p.), Jairzinho (71. p.), Carlos Alberto (86. p.).

Müller a 3. helyen

A VB góllövőlistáin Müller (NSZK) a 3. helyre került a 10 góljával. **13 gólos:** Fontaine (1958), **12 gólos:** Kocsis (1954), **10 gólos:** Müller (1970).

A IX. VB góllövői:

10 gólos: Müller (NSZK).

7 gólos: Jairzinho (Brazília).

5 gólos: Cubillas (Peru).

4 gólos: Bisovec (Szovjetunió). Pelé (Brazília).

3 gólos: Riva (Olaszország), Rivelino (Brazília), Seeler (NSZK).

2 gólos: Boninsegna (Olaszország), Dumitrache (Románia), Gallardo (Peru), Petrás (Csehszlovákia), Rivera (Olaszország), Tostao (Brazília), Van Moer (Hollandia).

1 gólos: Aszatiani, Basaguren, Beckenbauer, Bonev, Burgnich, Carlos Alberto, Challe, Chumpitaz, Clarke, Clodoaldo, Cubilla, (Uruguay), Dembrowski, Dermendzsiev, Domenghini, Esparrago, Fragoso, Ghazuani, Gerson, Gonzalez (Mexicó), Grahn, Hmelnyickij, Houmane, Hurst, T. Kolev, Lambert, Libuda, Maneiro, Mujica, Mullery, Neagu, Nikodimov, Overath, Pena, Peters, Schnellinger, Srmeling, Spiegler, Turesson, Valdivia, Vantolra, Zsecsev.

Öngólos: Pena (Mexikó) Olaszország ellen.

Összeállította

M. B.

A világbajnokság táblázatai

Hely. 1. csoport	Szovjetu.	Mexikó	Belgium	Salvador	J.	Gy.	D.	V.	Gól	P.
1. Szovjetu.	—	0:0	4:1	2:0	3	2	1	—	6:1	5
2. Mexikó	0:0	—	1:0	4:0	3	2	1	—	5:0	5
3. Belgium	1:4	0:1	—	3:0	3	1	—	2	4:5	2
4. Salvador	0:2	0:4	0:3	—	3	—	—	3	0:9	—

(J. Gy. D. V. Gól P. = Csoport-végeredmény)

Hely. 2. csoport	Olaszo.	Uruguay	Svédo.	Izrael	J.	Gy.	D.	V.	Gól	P.
1. Olaszorsz.	—	0:0	1:0	0:0	3	1	2	—	1:0	4
2. Uruguay	0:0	—	0:1	2:0	3	1	1	1	2:1	3
3. Svédorsz.	0:1	1:0	—	1:1	3	1	1	1	2:2	3
4. Izrael	0:0	0:2	1:1	—	3	—	2	1	1:3	2

Hely. 3. csoport	Brazília	Anglia	Románia	Csehszl.	J.	Gy.	D.	V.	Gól	P.
1. Brazília	—	1:0	3:2	4:1	3	3	—	—	8:3	6
2. Anglia	0:1	—	1:0	1:0	3	2	—	1	2:1	4
3. Románia	2:3	0:1	—	2:1	3	1	—	2	4:5	2
4. Csehszl.	1:4	0:1	1:2	—	3	—	—	3	2:7	—

Hely. 4. csoport	NSZK	Peru	Bulgária	Marokkó	J.	Gy.	D.	V.	Gól	P.
1. NSZK	—	3:1	5:2	2:1	3	3	—	—	10:4	6
2. Peru	1:3	—	3:2	3:0	3	2	—	1	7:5	4
3. Bulgária	2:5	2:3	—	1:1	3	—	1	2	5:9	1
Marokkó	1:2	0:3	1:1	—	3	—	1	2	2:6	1

Pontszám egyenlőségnél a gólkülönbség döntötte el a helyezéseket. Az I. csoportban sorsolással a Szovjetunió lett az első. A 4. csoportban Bulgária és Marokkó holtversenyben harmadik. A csoportokból az első és a második helyezett jutott a legjobb nyolc közé.

	Negyeddöntő:	Elődöntő:	Döntő:
Szovjetu. – Uruguay	Uruguay 1:0, mh.	Brazília 3:1	Brazília 4:1
Brazília – Peru	Brazília 4:2		
Olaszor. – Mexikó	Olaszor. 4:1	Olaszo. 4:3, mh.	
NSZK – Anglia	NSZK 3:2, mh.		

A 3. helyért: NSZK—Uruguay 1:0.
(mh — meghosszabbítás után).

Utazzon velünk, vegyen részt társasutazásainkon!

Programjaink:

12 napos társasutazás autóbusszal és vonattal Bpest—Kijev—Jalta—Zsaporozs—Kijev—Bpest. 1970 szept. 11-én. Részv. díj: 3730,— Ft + költőpénz.

15 napos társasutazás autóbusszal, vonattal és repülővel. 1970 okt. 20-án: Bpest—Kijev—Tbiliszi—Szocsi—Moszkva—Bpest. Részv. díj: 4000,— Ft + költőpénz.

6 és 7 napos társasutazás autóbusszal a Lengyel-Tátrába és Krakkó—Varsóba. Bpest—Zakopané—Krakkó—Varsó—Bpest. Részv. díj: 1700,— Ft—2200,— Ft-ig + költőpénz.

13 napos társasutazás. Román—bolgár körút, ebből 7 nap a tengerparton. Augusztusban, szeptemberben és októberben. Bpest—Marosvásárhely—Bukarest—Bolgár tengerpart—Bukarest—Kolozsvár—Bpest. Részv. díj: 3280,— Ft + költőpénz.

Üzemek, vállalatok csoportjai részére (legalább 10 fő) 5 napos bécsi programot biztosítunk. Részv. díj: 1280,— Ft. Szolgáltatásai: autóbusz költség, szállás, félpanzió, városnézés. A részvételi díjban a költőpénz is benne van. Az útleveleket a vállalatoknak kell beszerezni.

Önnek is rendelkezésére bocsájtjuk az XX-es rendszámú személy bérkocsijainkat. Volán- és Mini-taxik állnak az utazó közönség rendelkezésére. Megrendelhetők: Belgrád rkp. 8. Telefon: 128-400. Részletes felvilágosítás Központi Irodánkban.

VOLÁN TOURIST, VI., Lenin krt. 98. Tel.: 314-902, 123-171.

A tavaszi bajnokság számokban

A tavaszi bajnoki idényről — akárcsak az előbbi bajnokságról — elkészítettük kimutatásunkat. A számok 128 mérkőzés adatait foglalják magukban — tehát a helyosztó találkozókét is. A szakosztályok sokat törődtek a csapatépítéssel, amit többek között az is bizonyít, hogy

háromszáztizenöt labdarúgó

kapott helyet az NB I mérkőzései folyamán. Az Újpesti Dózsa 17, az FTC 18, a Honvéd 21, az MTK 22, a Vasas 19, a Csepel 15, a Pécsi Dózsa 20, a Diósgyőr 21, a Tatabánya 21, a Dunaújváros 19, a Videoton 18, a Haladás 23, a Komló 19, az SBTC 18, a SZEOL 26 (!), a Rába ETO pedig 18 játékost szerepeltetett. Persze, ebben a csapatépítésen kívül az is szerepet játszott, hogy néhány csapatunk sok sérülttel bajlódott, azonkívül pedig éltek a cserelehetőségekkel. Mindössze 43 találkozón nem eszközöltek cserét. Nem véletlen, hogy bajnokcsapatunk, az Újpesti Dózsa cserélt legritkábban: 7 mérkőzésen a kezdő csapat játszotta végig a 90 percet. Ezzel szemben a SZEOL minden alkalommal cserélt: összesen 31-szer! Az összes csere 340 volt.

Nagyon érdekes, hogy az egész mezőnyben

csak hetven játékos

akadt, aki mindegyik mérkőzésen szerepelt, akár mint a kezdő csapat tagja, akár mint cserejátékos. Ezenkívül jónéhányan vannak, akik mindig ott voltak a nagy küzdelmekben, s csupán a helyosztókról hiányoztak. Az Ú. Dózsában *Dunai III, Noskó, Fazekas, Bene* és *Dunai II;* az FTC-ben *Géczi, Páncsics, Megyesi, Juhász, Branikovits* és *Füsi;* a Honvédban *Bicskei* és *Komora* (a piros-fehéreket sújtotta leginkább a sérülés); az MTK-ban *Török, Oláh, Csetényi, Oborzil, Strasszer* és *Sárközi;* a Vasasban *Fábián, Mészöly, Lakinger* és *Puskás;* a Csepelben *Fatér, Molnár, Faludi, Losonczi, Kalmár* és *Gondár;* a Pécsi Dózsában *Rapp, Hernádi, Maurer, Konrád I, Bérczesi és Máté;* a DVTK-ban *Salamon, Hajas, Sáfrány* és *Udvarev;* a Tatabányában *Rothermel, Kovács, Laczkó* és *Tóth;* a Dunaújvárosban *Formaggini, Fajt, Nagy E.* és *Simon;* a Videotonban *Mester, Fejes, Wollek* és *Józsa;* a Haladásban *Pék, Szabó* és *Iszak I;* a Komlóban *Erdősi, Solymosi, Bordács* és *Juhász;* az SBTC-ben *Baranyai, Kmetty, Horváth, Répás, Básti* és *Jeck;* a SZEOL-ban *Pikó, Bánfalvi* és *Pataki;* a Rába ETO-ban pedig *Nagy, Kiss* és *Somogyi* futottak ki minden mérkőzésen a zöld gyepre.

344 gól rövid története

A mérkőzések első félidejében 165, a másodikban pedig 12-vel több gól esett. A labdát nyomon követve megállapítottuk, hogy a gólok percenkénti megoszlása így történt: (a vonal felett a percek, alatta pedig a gólok száma)

1.	2.	3.	4.	5.	6.	7.	8.	9.	10.
4	1	5	5	4	3	3	2	2	4

11.	12.	13.	14.	15.	16.	17.	18.	19.	20.
3	—	3	4	7	5	5	—	—	3

21.	22.	23.	24.	25.	26.	27.	28.	29.	30.
2	2	5	2	6	2	4	2	3	6

31.	32.	33.	34.	35.	36.	37.	38.	39.	40.
2	7	1	1	5	4	7	4	2	5

41.	42.	43.	44.	45.
4	8	9	4	5

46.	47.	48.	49.	50.	51.	52.	53.	54.	55.
2	2	7	4	5	2	3	6	5	4

56.	57.	58.	59.	60.	61.	62.	63.	64.	65.
2	8	1	2	5	2	6	7	1	4

66.	67.	68.	69.	70.	71.	72.	73.	74.	75.
1	6	8	1	6	5	5	1	1	8

76.	77.	78.	79.	80.	81.	82.	83.	84.	85.
3	4	4	1	3	2	2	6	4	4

86.	87.	88.	89.	90.
7	5	1	6	5

Ez eddig 342 gól, de mivel a helyosztón Szegeden egy-egy gól esett 103., illetve a 110. percben is, végül így jön ki a tavaszi idény sava-borsa, a 344 különböző szépségű gólja. Ebből a statisztikából egyébként az is kiderül, hogy a meccsekre sem későn érkezni, sem a befejezés előtt eltávozni nem tanácsos, mert bőven potyognak a gólok az első és az utolsó percekben egyaránt.

Közelről és távolról

egyaránt érdemes kísérletezni! Ez az igazság a következő adatainkból világosan kiderül, ha megnézzük, hogy hány méterről került a hálóba a labda (a vonal felett a méter, alatta pedig a gólok száma):

1,	2,	3,	4,	5,	6,	7,	8,	9,	10
16	7	26	17	31	19	30	31	3	20

11	12	13	14	15	16	17	18	19	20
26	19	3	23	9	12	5	13	—	9

21	22	23	24	25	30	35	40
—	1	—	1	9	3	1	1

Mindez összesen 335 gól, amihez hozzá kell tennünk a 9 öngólt: így jön ki focistáink teljes tavaszi bajnoki termése, a 344 gól...

Ezeknél a számoknál érdemes kissé időzni. A közelebbi részletek arról tanúskodnak ugyanis, hogy fejesből 47, kapáslövésből 20, szabadrúgásból 18, szabadrúgás után kialakult helyzetből pedig 8 gól esett.

Az is érdekes, hogy 11-es büntetőrúgásból 19-szer értek el gólt.

A fejes gólokban 28 labdarúgónk játszotta a végrehajtó szerepét. A legeredményesebbek 3-3 góllal *Dunai II* (Ú. Dózsa), *Vass* (SZEOL) és *Csordás* (Csepel) voltak. Láttunk néhány bombafejest, egyet-egyet *Benétől, Tichytől, Pusztaitól, Bérczesitől* 8-8 méternyi távolságból.

Minden gól nagy örömet (vagy szomorúságot?) okoz, ezért a szurkoló meghajtja a fejét a pontosan és eredményesen lövők előtt. Az azonban különös élvezet, ha a gól olyan lövésből ered, amely jócskán messzebb van a tizenhatésfeles vonaltól. Íme ők voltak a „nagy bombázók": (nevük mellett a számok a távolságot jelzik. (*Básti* (SBTC) 40; *Marosi* (Honvéd) 35; *Horváth* B. (Rába ETO) 30, *Horváth* (Tatabánya) 30, *Csörgő* (Dunaújváros) 30; *Borsányi* (Videoton), *Korsós* (Rába ETO), *Branikovits* (FTC), *Kovács* (Videoton), *Iszak I* (Haladás), *Cseh* (Dunaújváros), *Daka* (Pécs), *Karsai* (Videoton) 25-25 m; *Németh* (Haladás) 22 m, *Répás* (SBTC) (kétszer!), *Dunai III* (Ú. Dózsa) *Takács* (Csepel), *Oborzil* (MTK), *Köves* (Pécsi Dózsa) 20-20 méterről.

Sajnos, még ma is kevés jó szabadrúgást végrehajtónk van: 18 szabadrúgás gól nagyon sovány eredmény. *Bene* 18, *Szőke* (FTC) 18, *Konrád I* (P. Dózsa) 20, *Solymosi* (Ú. Dózsa) 20, *Solymosi* (Komló) 20, *Takács* (Csepel) 24. *Szalai* (SBTC) 24 méterről küldött szabadrúgás gólja felejthetetlen marad azok számára, akik látták.

Baj van a szögletrúgással,

ezt már sokszor megállapítottuk. A tavasszal összesen 1443 szögletet rúgtak, s ezekből összesen 17 gól származott: vagyis, 1 gólhoz 85 szöglet kellett!

A legdivatosabb eredmény

ezúttal az 1:0 volt — 23 alkalommal fordult elő.

1:0	2:0	3:0	4:0	5:0	7:0
23	17	10	4	2	1

2:1	3:1	4:1	5:1	7:1	3:2
17	13	5	1	1	2

5:2	4:3	5:3	0:0	1:1	2:2
2	1	1	11	13	4

LABDARÚGÁS

A Magyar Labdarúgó Szövetség lapja. **Szerkeszti a szerkesztő bizottság.** Felelős szerkesztő: **Tabák Endre.** Szerkesztő: **Hoffer József.** Szerkesztőség: Budapest, VI., Népköztársaság útja 47. Telefon: 426-316.

Felelős kiadó: **Tóth László** igazgató. Kiadóhivatal: Budapest, VI., Révay u. 16. Telefon: 116-660.

Terjeszti a Magyar Posta. Előfizethető a Posta Központi Hírlap Irodánál. Bp., József nádor tér 1. Telefon: 180-850 és bármely postahivatalnál. Egyéni előfizetésnél 61 251, közületi előfizetésnél 61 066-os csekkszámon vagy átutalással MNB 8 folyószámlára.

Egyes szám ára: 4 forint. Előfizetés negyedévre 12 forint, félévre 24 forint, egy évre 48 forint.

INDEX: 25 501

70.4621 Egyetemi Nyomda mélynyomása, Budapest
Felelős vezető: **Janka Gyula** igazgató

LABDARÚGÁS

Az 1970. évi tavaszi bajnokság 2. helyezettje, a Ferencváros. Álló sor balról: Novák, Bálint, Kerekes, Géczi, Páncsics, Vépi, Megyesi. Guggol: Szőke, Juhász, Branikovits, Mucha, Füsi. (MTI Foto, Kovács Gyula felvétele)